

LECȚII BIBLICE PENTRU ȘCOALA DE SABAT

Noi așa credem (II)

APRILIE - IUNIE 2009

CUPRINS

- 5 Pocăința și convertirea
- 10 Desăvârșirea creștină
- 15 Botezul
- 20 Spălarea picioarelor
- 25 Cina Domnului
- 31 Cele 2300 zile profetice
- 36 Sanctuarul
- 41 Ziua ispășirii
- 46 Căsătoria - o instituție divină
- 52 Familia creștină
- 57 Adevărata educație
- 62 Spiritul profetic
- 67 Cele patru imperii mondiale în profecie

Lecțiile biblice pentru Sabat sunt un program de studiu zilnic, bazat în întregime pe Biblie și Spiritul Profeteiei, fără comentarii adiționale. Citatele sunt pe cât de scurte cu putință, pentru a transmite gânduri corecte și concise. Parantezele [] sunt folosite, în unele cazuri, pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și o citire mai ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea în continuare a materialelor folosite drept sursă.

Editura "Păzitorul Adevărului"
str. Morii nr. 27, 505200 Făgăraș
jud. Brașov
Telefon: 0268 - 213714
Fax: 0268 - 214111
e-mail: info@farulsperantei.ro

ISSN 1222-8532

Cuvânt înainte

În timpul acestui trimestru, studenții Școlii de Sabat din întreaga lume vor continua seria de studii intitulată *Noi așa credem*, pentru că „nu avem nimic pentru ce să ne temem în viitor, decât de a uita calea pe care ne-a condus Domnul, și învățăturile Sale din istoria noastră trecută” (*The General Conference Daily Bulletin*, 29 ianuarie 1893).

Există multe adevăruri de bază ce sunt vitale pentru înțelegerea noastră despre Evanghelia veșnică a lui Isus Hristos. Aceste glorioase adevăruri cer să fie înțelese în profunzime și să fie subiectul meditației, pentru că o simplă cunoaștere superficială a acestora nu va satisface nevoile sufletului. Trebuie să flămânzim și să însetăm după neprihănire, pentru că doar atunci putem fi săturați (*Matei* 5:6).

„Există un fel de credință care consideră de la sine înțeles faptul că avem adevărul; însă credința care Îl crede pe Dumnezeu pe cuvânt, care lucrează prin iubire și curățește sufletul, este foarte rară. Nu toți cei care mărturisesc adevărul sunt cu adevărat convertiți, chiar dacă ar putea crede că sunt. Unii confundă emoțiile trecătoare, ideile și închipuirile sau hotărârile luate în puterea lor, cu convertirea. Însă credința este un principiu viu, care rămâne. Scopul ei este adevărul - acel adevăr divin, veșnic, neschimbător. Credința adevărată, salvatoare, nu poate fi separată de pocăință și convertire, și va manifesta roadele Duhului. Aceasta este o încredere continuă, conștientă, în Isus. Singura speranță a păcătosului este în meritele unui Salvator răstignit și înviat. Nu există nici o odihnă în vreunul dintre eforturile noastre proprii, totuși, aceste eforturi trebuie să fie făcute.

Avem un mesaj solemn, și acesta nu este încredințat doar predicatorilor. Bărbați și femei care nu vor fi chemați niciodată în lucrarea de predicare, pot avea un rol în lucrarea de avertizare a lumii. Ei trebuie să lase lumina lor să strălucească.” - (*The Review and Herald*, 27 noiembrie 1883).

Aceste teme sunt esențiale pentru mântuirea noastră. Principiile prezentate în aceste lecții de doctrină fundamentală trebuie să fie aduse în mod clar în experiența noastră zilnică și duse la oamenii de peste tot. Timpul rămas până la întoarcerea Stăpânului este scurt, totuși lumea se află în întuneric dens și ignoranță referitor la aceste adevăruri salvatoare. „Când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” (*Luca* 18:8).

Fie ca aceste lecții valoroase să poată continua să fie o binecuvântare prețioasă și o sursă de lumină și tărie pentru sufletele credincioase din întreaga lume! Este rugăciunea noastră serioasă.

Departamentului Școlii de Sabat al Conferinței Generale

SABAT, 4 APRILIE 2009

Darul Sabatului Întâi

pentru Belize

Iubiți frați
din toate colțurile pământului,

Belize este o țară situată pe coasta de nord-est a Americii Centrale. Cu o suprafață de 22965 km², este, după El Salvador, cea mai mică națiune din partea continentală a Americii, și este de asemenea și cea mai puțin populată, având 297.000 locuitori. În partea de nord și de nord-vest se învecinează cu Mexic, la vest și sud cu Guatemala, la est având Marea Caraibilor, la care are acces printr-o plajă de 280 km (174 mile). Belize, cunoscută până în 1973 ca Honduras-ul Britanic, a fost ultima colonie britanică pe continentul american. Și-a dobândit independența în 21 septembrie 1981, însă rămâne membră a Confederației națiunilor.

Lucrarea Mișcării de Reformă a început în 1994 când un frate din Honduras a ajuns aici ca lucrător biblic. Misiunea a fost în curând organizată și înregistrată la guvern în 2002. De la începerea lucrării, frații noștri au închiriat o casă pentru închinare, dar locul devine neîncăpător pentru a cuprinde întregul număr al celor ce frecventează biserica. Realizând nevoia noastră urgentă de a avea un sediu al misiunii ca un far de lumină în această țară, am decis să cumpărăm o proprietate bună în Belize City. Chiar dacă fiecare a jertfit mult pentru a găsi resursele pentru începerea construcției, a devenit de asemenea necesar să contractăm un împrumut bancar pentru a finanța clădirea.

Când se strânge Darul pentru Sabatul Întâi alocat pentru Belize, sperăm și ne rugăm ca Domnul să vă atingă inima ca să împărțiți mijloacele voastre pentru a ne ajuta să ducem înainte proiectul.

Frații și surorile voastre din Belize

Pocăința și convertirea

„Pocăiți-vă și întoarceți-vă la Dumnezeu ca să vi se șteargă păcatele, așa încât să vină din prezența Domnului timpurile de înviore” (Fapte 3:19 engl. NRSV).

„Credința adevărată, salvatoare, nu poate fi separată de pocăință și convertire, și va manifesta roadele Duhului. Aceasta este o încredere continuă, conștientă, în Isus. Singura speranță a păcătosului este în meritele unui Salvator răstignit și înviat.” - *The Review and Herald*, 27 noiembrie 1883.

Studiu recomandat: *Calea către Hristos*, p. 12-26, 49-55 (engl.) (rom. în capitolele *Iubirea lui Dumnezeu pentru păcătos, Păcătosul are nevoie de Mântuitor, Pocăința, Credința și acceptarea*).

Duminică

29 martie

1. CONDIȚIA REALĂ A OMENIRII

a. Cum descrie Cuvântul lui Dumnezeu starea spirituală a unei persoane neconvertite? Efeseni 2:1-3; Coloseni 2:13.

„Din fire suntem înstrăinați de Dumnezeu.” - *Credința prin care trăiesc*, p. 87 (engl.) (rom. cap. *Condiția noastră neajutorată în păcat*).

b. Care este starea întregii omeniri? Romani 3:10-18.

„A fi lipsit de darurile Duhului lui Dumnezeu este într-adevăr trist; dar este chiar mai teribilă condiția de a fi lipsit de spiritualitate și de Hristos, și totuși a încerca să ne justificăm spunându-le acelor care sunt alarmați pentru situația noastră că nu avem nevoie de temerile și compătimirea lor. Îngrozitoare este puterea de amăgire de sine a minții umane! Ce orbire! Să consideri lumina întuneric și întunericul lumină!” - *Mărturii*, vol. 4, p. 88 (engl.) (rom. cap. *Procesul de testare*).

„Trebuie să avem o cunoaștere despre noi înșine, o cunoștință care are ca rezultat căința, înainte ca să putem găsi iertare și pace. Doar pe cel care se știe păcătos poate să îl salveze Hristos. Trebuie să ne cunoaștem adevărata stare, sau altfel nu vom simți nevoia noastră de ajutor de la Hristos. Trebuie să ne înțelegem pericolul, sau altfel nu vom fugi la adăpost. Trebuie să simțim durerea rănilor noastre, sau altfel nu vom dori vindecare.” - *The Signs of the Times*, 9 aprilie 1902.

2. NEVOIA PĂCĂTOSULUI

- a. **Ce adevăr important trebuie păstrat în minte, după cum se raportează în parabola fariseului și a vameșului? Luca 18:10-14; Psalmii 51:17.**

„Vameșul mersese la templu împreună cu alți închinători, însă el se retrase imediat dintre ei, ca fiind nevrednic a se uni cu închinarea lor. Stând departe, el ‘nu își ridică nici ochii spre cer, ci se lovea în piept’, în chin amar-nic și silă față de sine însuși. El simțea că păcătuse contra lui Dumnezeu, că era plin de păcat și mândrie. El nu putea aștepta nici măcar milă de la cei din jurul său, pentru că aceștia priveau asupra lui cu dispreț. Știa că nu are nici un merit care să îl recomande lui Dumnezeu, și în disperare extremă el strigă: ‘Doamne, ai milă de mine, păcătosul’ (Luca 18:13). El nu s-a comparat cu alții.” - *Pildele Domnului*, p. 151 (eng.) (rom. cap. *Doi închinători*).

„Când păcătosul este conștient de condiția sa lipsită de ajutor, și simte nevoia sa de un Mântuitor, el poate veni cu credință și speranță la ‘Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii’ (Ioan 1:29). Hristos va accepta fiecare suflet care vine la El cu adevărată căință.” - *Astăzi cu Dumnezeu*, p. 370 (eng.)

- b. **De ce avem nevoie de o putere din afara noastră pentru a ne face neprihăniți înaintea lui Hristos? Isaia 64:6; Iov 14:4.**

„Ne este imposibil, prin noi înșine, să scăpăm din abisul păcatului în care ne-am scufundat. Inimile noastre sunt rele, și nu le putem schimba. ‘Cine poate să facă dintr-un lucru necurat unul curat? Nimeni.’ ‘Mintea firească este vrăjmășie contra lui Dumnezeu: pentru că ea nu este supusă legii lui Dumnezeu, nici nu poate să se supună’ (Iov 14:4 eng.; Romani 8:7 eng.). Educația, cultura, exercitarea voinței, eforturile omenești - toate au sfera lor potrivită, însă aici ele sunt lipsite de putere. Ele pot produce o corectitudine exterioară, însă nu pot schimba inima; ele nu pot curăța izvoarele vieții. Trebuie să existe o putere care lucrează din interior, o viață nouă de sus, înainte ca omul să poată fi schimbat de la păcat la sfințire. Acea putere este Hristos. Doar harul Său poate trezi facultățile lipsite de viață ale sufletului, și îl poate atrage spre Dumnezeu, spre sfințenie.” - *Calea către Hristos*, p. 18 (eng.) (rom. cap. *Păcătosul are nevoie de Hristos*).

„Salvarea este prin Isus Hristos, pentru că doar El este neprihănirea noastră. Fie ca toți să înceteze a se mai uita la ei înșiși pentru merite. Trebuie să găsim în Isus Hristos tot ceea ce avem nevoie, și, cooperând cu El, vom fi desăvârșiți în El.” - *Manuscript Releases*, vol. 10. p. 11.

3. REGRET PENTRU PĂCAT

- a. **Ce exclamă o persoană când își dă seama de adevărata ei stare nenorocită? Romani 7:24; Psalmii 51:1-3. Ce implică adevărata pocăință? 2 Corinteni 7:10.**

„Pocăința include părere de rău pentru păcat și o îndepărtare de la acesta. Nu vom renunța la păcat atâta timp cât nu îi vedem caracterul păcătos; dacă nu ne îndepărtăm de el în inimă, nu va exista nici o adevărată schimbare în viață.” - *Calea către Hristos*, p. 23 (engl.) (rom. cap. *Pocăința*).

„Pocăința este unul dintre primele roade ale harului salvator. Pocăința include părere de rău pentru păcat, și o îndepărtare de acesta. Nu vom renunța la păcat până când nu realizăm caracterul său păcătos; până când nu ne îndepărtăm de el în inimă, nu va exista nici o schimbare reală în viață. Pocăința este singurul proces prin care puritatea infinită reflectă chipul lui Hristos în supușii Săi răscumpărați.” - *The Signs of the Times*, 28 iunie 1905.

- b. **Odată ce ne mărturisim păcatul și ne abatem de la el, la ce trebuie să ne așteptăm plini de încredere? 1 Ioan 1:9; Romani 10:9.**

„Condițiile pentru obținerea milei lui Dumnezeu sunt simple, drepte și rezonabile. Domnul nu ne cere să facem vreun lucru greu pentru ca să obținem iertarea de păcate. Nu avem nevoie să facem peregrinaje lungi și obositoare sau să îndeplinim penitențe chinuitoare, pentru a ne recomanda sufletul în fața lui Dumnezeu sau pentru a ispăși fărădelegile noastre, ci, cel care își mărturisește și părăsește păcatul va primi har. Aceasta este o promisiune prețioasă, dată omului căzut pentru a-l încuraja să se încreadă în Dumnezeul iubirii și să caute viața veșnică în împărăția Sa.” - *Mărturii*, vol. 5, p. 635 (engl.) (rom. cap. *Mărturisirea acceptabilă*).

„Hristos a luat toate măsurile ca noi să fim tari. El ne-a dat Duhul Său Sfânt, a cărui slujire constă în a ne aduce aminte de promisiunile pe care le-a făcut Hristos, pentru ca să putem avea pace și un sentiment plăcut al iertării. Dacă vrem numai să ne menținem ochii ațintiți asupra Mântuitorului și ne încredem în puterea Sa, vom fi umpluți cu un sentiment de siguranță; pentru că neprihănirea lui Hristos va deveni neprihănirea noastră.” - *My Life Today*, p. 45.

„Dacă tu crezi promisiunea - crezi că ești iertat și curățat - Dumnezeu transpune aceasta în realitate; ești vindecat, întocmai cum Hristos a dat paralicului puterea de a merge când omul a crezut că a fost vindecat.” - *Calea către Hristos*, p. 51 (engl.) (rom. cap. *Credința și acceptarea*).

4. CONVERTIREA

- a. **Ce invitație plină de duioșie este adresată fiecărei ființe umane care simte nevoia de salvare? Isaia 1:18; 55:6,7.**

„În curțile cerești, Mântuitorul nostru stă și prezintă lumii invitația plină de har: ‘Veniți, voi cei oboșiți, săraci, flămânzi; veniți, voi cei împovărați și apăsați, voi suflute bolnave de păcat, veniți.’ - *The Signs of the Times*, 5 august 1875.

„Când păcătosul este convins de păcat, el este de asemenea atras de iubirea și sfințirea lui Hristos; pentru că Isus îl atrage la Sine Însuși... Pocăința se naște în inimă prin contemplarea iubirii lui Hristos, care Și-a dat viața pentru a-l salva pe păcătos. Iubirea lui Dumnezeu este cea care înmoaie și cele mai împietrite inimi.” - *The Review and Herald*, 3 septembrie 1901.

„Hristos este dispus să ne elibereze de păcat, dar El nu forțează voința; iar dacă prin păcătuire continuă voința se supune deplin răului, și noi nu vrem să fim eliberați, dacă nu vrem să acceptăm harul Său, ce poate face El mai mult?” - *Calea către Hristos*, p. 34 (engl.) (rom. cap. *Pocăința*).

- b. **Ce pericol există când amânăm întoarcerea noastră la Domnul? Evrei 3:15; Amos 8:11, 12; Luca 13:25-27.**

„Nu vreau să insist aici asupra scurtimei și nesiguranței vieții; însă există un pericol teribil - un pericol insuficient înțeles - când amânăm să ascultăm de vocea rugătoare a Duhului Sfânt și când alegem să trăim în păcat; pentru că asta este în realitate această amânare. Păcatul, oricât de neînsemnat ar fi socotit, poate fi îngăduit doar cu pericolul unei pierderi infinite. Ceea ce nu biruim ne va birui și va cauza distrugerea noastră.” - *Ibid.*, p. 32, 33.

„Cineva își dă seama de pericol. Vede că are nevoie de o schimbare a caracterului, de o schimbare a inimii. Este mișcat; temerile sale sunt trezite. Duhul lui Dumnezeu lucrează în el, iar, cu teamă și tremur, el lucrează pentru sine însuși, încercând să descopere defectele sale și să vadă ce poate face pentru a realiza schimbarea de care e nevoie în viața lui. Inima sa este umilită. Prin mărturisire și pocăință el dovedește sinceritatea dorinței sale de a se reforma. El își mărturisește păcatele lui Dumnezeu, și dacă a rănit pe cineva, el își mărturisește greșeala celui pe care l-a rănit. În timp ce Dumnezeu lucrează, păcătosul, sub influența Duhului Sfânt, îndeplinește ceea ce lucrează Dumnezeu în minte și inimă. El acționează în armonie cu lucrarea Duhului, iar convertirea sa este neprefăcută.” - *The Review and Herald*, 7 iulie 1904.

5. NĂSCUT DIN NOU

a. **Relatați conversația lui Isus cu Nicodim. Ioan 3:1-8. Care a fost rezultatul acesteia?**

„Nicodim a primit lecția [că trebuia să privească și să trăiască] și aceasta l-a însoțit mereu. El cercetă Scripturile într-un mod nou, nu pentru a discuta teorii, ci pentru a primi viață pentru suflet. El începu să vadă împărăția cerului atunci când s-a supus conducerii Duhului Sfânt.” *Hristos, Lumina lumii*, p. 175 (engl.) (rom. cap. *Nicodim*).

b. **Ce înseamnă a fi cu adevărat „născut din nou” din apă și din Duh? Ioan 1:12, 13; 2 Corinteni 5:17; 2 Petru 1: 3, 4.**

„Cei care devin ființe noi în Hristos Isus vor rodi roadele Spiritului, dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor’ (Galateni 5:22, 23). Aceștia nu vor mai fi modelați de poftele lor de mai înainte, ci prin credința Fiului lui Dumnezeu, ei vor urma pașilor Săi, vor reflecta caracterul Său, și se vor curăți întocmai după cum și El este curat. Lucrurile pe care le urau cândva acum le iubesc, iar lucrurile pe care le iubeau cândva acum le sunt urâte. Cei mândri și plini de apreciere de sine devin blânzi și cu inima umilă.” - *Calea către Hristos*, p. 58 (engl.) (rom. cap. *Testul uceniciei*).

„Cei care experimentează în inimile lor lucrarea de adevărată convertire vor da pe față în viețile lor roadele Duhului. Oh, fie ca acei care au doar așa de puțină viață spirituală să realizeze că viața veșnică este acordată doar acelor care devin părtași ai naturii divine și care scapă de stricăciunea care este în lume prin poftel!” - *Mărturii*, vol. 9, p. 155 (engl.) (rom. cap. *Tărie prin ascultare*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- Filozofia de a cultiva doar „binele” din noi este greșită. În ce constă greșeala?**
- În parabolă, de ce a fost îndreptățit vameșul, dar fariseul nu?**
- Ce caracterizează adevărata pocăință?**
- Ce este adevărata convertire?**
- Ce schimbări se pot vedea în cei care sunt născuți din nou?**

Desăvârșirea creștină

„Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (Matei 5:48).

„Doar desăvârșirea poate corespunde standardului cerului. După cum Dumnezeu este desăvârșit în sfera Sa înălțată, tot astfel ar trebui să fie și copiii Săi desăvârșiți în sfera umilă pe care o ocupă.” - *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, p. 225.

Studiu recomandat: *The Sanctified Life*, p. 80-88.

Duminică

5 aprilie

1. DUMNEZEU L-A FĂCUT PE OM DESĂVÂRȘIT

a. **Când Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea de creare a omului după chipul Său, ce declarație a fost făcută? Geneza 1:31; Ecclesiastul 7:29.**

„La început, Dumnezeu l-a creat pe om după asemănarea Sa. El l-a înzestrat cu calități nobile. Mîntea sa era echilibrată și toate puterile sale erau în armonie... A-l readuce la desăvârșirea cu care a fost creat la început este marele scop al vieții - scopul care stă la baza tuturor celorlalte.” - *Christian Education*, p. 63, 64.

„Dumnezeu l-a făcut pe om integru; i-a dat trăsături nobile de caracter, fără nici o tendință spre păcat. El l-a înzestrat cu puteri intelectuale înalte, și i-a prezentat cele mai puternice motive pentru ca acesta să fie credincios chemării sale. Ascultarea, desăvârșită și continuă, era condiția fericirii eterne. Cu această condiție el urma să aibă acces la pomul vieții.” - *Patriarhi și profeți*, p. 49 (engl.) (rom. cap. *Creațiunea*).

b. **De unde știm că Adam era desăvârșit în orice aspect al vieții, înzestrat cu o inteligență superioară? Geneza 2:19, 20; Psalm 8:4-6.**

„Omului, lucrarea de încoronare a creațiunii, Dumnezeu i-a dat puterea de a înțelege cerințele Sale, de a înțelege dreptatea și bunătatea legii Sale și a cerințelor ei sfinte asupra lui; și omului i se cere ascultare neabătută.” - *Ibid.* p. 52 (engl.) (rom. cap. *Ispitirea și căderea*).

2. DESĂVÂRȘIREA PIERDUTĂ

a. Cât de departe ajunseseră oamenii în degenerarea lor când omeniirea se afla încă în perioada ei de început? Geneza 6:5, 11, 12.

„După cădere, oamenii au ales să urmeze dorințelor lor păcătoase; iar ca urmare, crima și nenorocirea au sporit rapid. Nu se mai respectau nici relația de căsătorie, nici dreptul de proprietate. Oricine poftea la nevestele sau proprietățile semenilor lor le lua cu forța, iar oamenii se laudau prin faptele lor de violență. Ei se delectau distrugând viața animalelor; iar folosirea cărnii în alimentație îi făcea încă și mai cruzi și mai setoși de sânge, până când au ajuns să privească la viața umană cu o indiferență uimitoare.

Lumea era încă în perioada ei de început; cu toate acestea, nelegiuirea devenise atât de profundă și de răspândită, încât Dumnezeu nu a putut să o mai rabde.”- *Patriarhi și profeți*, p. 92 (engl.) (rom. cap. *Potopul*).

„Locuitorii lumii antediluvieni erau necumpătați în mâncare și băutură. Ei consumau carne, deși Dumnezeu nu le permisesse pe acea vreme să mănânce mâncare animală. Ei mâncau și beau până când îngăduirea apetitului lor stricat nu a mai cunoscut limite și ei au devenit atât de stricați, încât Dumnezeu nu i-a mai putut îngădui. Măsura nelegiuirii era plină, și printr-un potop El a curățat pământul de poluarea sa morală.”- *Sfaturi despre sănătate*, p. 109 (engl.) (rom. Secțiunea III, cap. *Antediluvienii controlați de apetit*).

b. Cum descrie apostolul Pavel degradarea omenirii? Romani 1:21-32.

„Este o lege a minții umane aceea că prin privire suntem schimbați. Omul nu se va ridica mai presus decât concepțiile sale despre adevăr, puritate și sfințenie. Dacă mintea nu se înalță niciodată mai presus de nivelul omenirii, dacă nu se înalță prin credință pentru a contempla înțelepciunea și iubirea infinită, omul va coborî din ce în ce mai jos. Închinătorii zeilor falși și-au îmbrăcat zeitățile în atribute și pasiuni umane, și astfel standardul lor de caracter s-a degradat la asemănarea omenirii păcătoase. Prin urmare ei au fost mânjiți ... Dumnezeu le-a dat oamenilor poruncile Sale ca o regulă de viață, însă Legea Sa a fost călcată, și rezultatul a fost orice păcat ce poate fi imaginat. Răutatea oamenilor era fățișă și îndrăzneată, dreptatea era aruncată în praf și călcată în picioare, iar strigătele celor asupriți ajungeau la cer.”- *Patriarhi și profeți*, p. 91 (engl.) (rom. cap. *Potopul*).

3. RESTAURAREA OMENIRII

a. Ce plan a fost pus la cale în curțile cerești pentru restaurarea familiei umane? Iov 33:24, 26-28; Marcu 10:45.

„Dumnezeirea a fost umplută de milă pentru rasa umană, iar Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt s-au dedicat elaborării planului de mântuire. Pentru a realiza pe deplin acest plan, s-a hotărât ca Hristos, singurul Fiu al lui Dumnezeu, să Se ofere ca jertfă pentru păcat.” - *Sfaturi pentru sănătate*, p. 222 (engl.) (rom. Secțiunea V, cap. *Slava Evangheliei*).

„Păcatul lui Adam a afundat rasa umană în nenorocire lipsită de speranță; însă prin jertfa Fiului lui Dumnezeu, omului i s-a oferit un al doilea timp de probă. În planul de mântuire se pune la dispoziție o cale de scăpare pentru toți cei care doresc să se prindă de ea. Dumnezeu a știut că este imposibil pentru om să biruiască în propria sa tărie, și a luat măsuri pentru a-l ajuta. Cât de mulțumitori trebuie să fim că s-a deschis o cale pentru noi prin care putem avea acces la Tatăl; că porțile sunt deschise, așa încât raze de lumină de la slava dinăuntru să strălucească asupra acelor care vor să le primească.” - *Christian Temperance and Bible Hygiene*, p. 15, 16.

b. În ciuda planului lui Satan de a ține rasa umană prinsă în starea ei căzută, cum a intervenit Isus pentru reabilitarea noastră? Ioan 10:27-29; 6:39, 40; Filipeni 1:6.

„De la căderea lui Adam, comunicarea directă a rasei umane cu Dumnezeu a fost întreruptă; legătura dintre cer și pământ a fost prin Hristos; însă acum când Isus a venit ‘în asemănarea cărnii păcătoase’ (Romani 8:3), Tatăl Însuși a vorbit. El comunicase mai înainte cu omenirea prin Hristos; acum El comunica în Hristos cu rasa umană. Satan sperase că repulsia lui Dumnezeu față de rău va conduce la o despărțire veșnică între cer și pământ. Însă acum era dovedit că legătura dintre Dumnezeu și om fusese restaurată.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 116 (engl.) (rom. cap. Ispitirea).

„Pentru ca păcătosul să mai poată avea încă o șansă, pentru ca oamenii să poată fi împăcați cu Dumnezeu Tatăl având favoarea Sa, Fiul cel veșnic al lui Dumnezeu a intervenit pentru a purta pedeapsa călcărilor de Lege. Unul îmbrăcat cu natura umană, care era însă una cu Dumnezeirea, a fost prețul nostru de răscumpărare. Pământul însuși s-a zguduit și s-a cutremurat în fața priveliștii în care scumpul Fiu suferea mânia lui Dumnezeu pentru fărâdeleaga omului. Cerurile erau îmbrăcate în sac pentru a ascunde imaginea Divinului Suferind.” - *Lift Him Up*, p. 153.

4. SCOPUL FINAL

- a. **Odată ce L-am primit pe Hristos și adevărul Său, ce pași ulteriori trebuie să facem pentru ca noi să ajungem la desăvârșire? Evrei 5:12-14; 6:1, 2; 2 Petru 3:18.**

„Lucrarea noastră este de a lupta pentru a atinge în sfera noastră de acțiune desăvârșirea pe care a atins-o Hristos în viața Sa pe pământ în fiecare fază a caracterului. El este exemplul nostru. În toate lucrurile trebuie să luptăm pentru a-L onora pe Dumnezeu în caracterul nostru. Eșuând zi după zi să satisfacem cerințele divine, ne punem în pericol salvarea sufletelor noastre. Avem nevoie să înțelegem și să apreciem privilegiile pe care ni le dă Hristos, și să dovedim hotărârea noastră pentru a ajunge la cel mai înalt standard. Trebuie să fim pe deplin dependenți de puterea pe care El a promis că ne-o va da.” - *Slujirea medicală*, p. 253 (engl.) (rom. Secțiunea XII, cap. *După cum El este desăvârșit*).

„După cum Dumnezeu este desăvârșit în sfera Lui înaltă de acțiune, tot astfel omul poate fi desăvârșit în sfera lui omenească. Idealul caracterului creștin este asemănarea cu Hristos. Înaintea noastră este deschisă o cale de înaintare continuă. Avem o țintă de atins, un țel de realizat, care include tot ce este bun, curat, nobil și înalt. Ar trebui să existe o străduință continuă și un progres neîncetat, tot mai sus, spre desăvârșirea caracterului.” - *In Heavenly Places*, p. 141 (eng.)

- b. **Când vine Isus, ne va face El desăvârșiți, sau ne va găsi El deja desăvârșiți? 1 Corinteni 1:8; 1 Tesaloniceni 5:23; Efeseni 5:27; 2 Petru 3:14.**

„Când va veni Hristos, El nu va schimba caracterul nici unui individ. Prețiosul timp de probă ne este dat pentru a fi folosit ca să ne spălăm hai-nele caracterului și să le facem albe în sângele Mielului.” - *Christian Education*, p. 237.

„Nu ne putem permite să pierdem viața veșnică pentru că nu suntem dispuși să ne despărțim de lume. Eul trebuie să fie ascuns în Hristos. Vederea noastră trebuie să fie umplută de o imagine a desăvârșirii Sale. Trebuie să stăm cu totul de partea Domnului, amintindu-ne de cuvântul ‘Suntem împreună lucrători cu Dumnezeu’ (1 Corinteni 3:9). Dumnezeu vrea ca noi să învățăm în școala lui Hristos să fim blânzi și smeriți cu inima. Eul trebuie să fie răstignit, împreună cu afecțiunile și poftele lui. Nu există un al doilea timp de probă pentru omul căzut. Cerul nu este locul în care se biruiesc defectele din caracter.” - *The Youth's Instructor*, 25 octombrie 1900.

5. LUCRAREA DE DESĂVÂRȘIRE ÎNCHEIATĂ

- a. **Ce promisiune minunată este dată acelor care își vor fi curățat pe deplin inima în sângele lui Hristos? Matei 5:8; Apocalipsa 7:14, 15; 1 Ioan 3:2, 3.**

„Isus a declarat că cei cu inima curată Îl vor vedea pe Dumnezeu. Ei Îl vor recunoaște în persoana Fiului Său, care a fost trimis în lume pentru răscumpărarea rasei umane. Mințile lor, fiind curățate și ocupându-se cu gânduri curate, Îl vor descoperi mai clar pe Creator în lucrările mâinii Sale puternice, în frumusețile și lucrurile mărețe pe care le conține universul.” - *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, p. 208, 209.

„Cei cu inima curată trăiesc în timpul în care Dumnezeu le îngăduie să se afle în această lume ca și când ar trăi în prezența vizibilă a lui Dumnezeu. Iar ei Îl vor vedea față în față în condiția lor viitoare, nemuritoare, la fel cum a făcut Adam când umbla și povestea cu Dumnezeu în Eden.” - *Cugetări de pe muntele fericirilor*, p. 27 (engl.) (rom. cap. *Fericirile*).

- b. **Care este cel mai înalt obiectiv de atins de fiecare dintre cei care luptă pentru desăvârșire? 1 Petru 1:9; 1 Tesaloniceni 5:9; Isaia 25:9.**

„Dacă vrem să avem viața veșnică, trebuie să cooperăm cu Dumnezeu, și astfel să ajungem la standardul biblic, conformându-ne caracterelor cu caracterul Domnului nostru Isus Hristos... Fie ca fiecare suflet să lupte în modul cel mai plin de zel în timpul acestor ore de probă, pentru a-și forma exact acel caracter pe care El vrea ca noi să Îl fi desăvârșit și încheiat când Domnul nostru vine cu putere și mare slavă.” - *The Youth's Instructor*, 7 septembrie 1893.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- a. Dintre toate creaturile de pe pământ, în ce sens este unică rasa umană?
- b. De ce au fost necesare Potopul și distrugerea Sodomei?
- c. Care este singura speranță pentru rasa noastră degenerată?
- d. Descrieți profunzimea desăvârșirii morale la care trebuie să ajungem înainte ca să se întoarcă Hristos - și motivul pentru care este necesară această desăvârșire.
- e. Ce înseamnă practic „a fi cu inima curată”?

Botezul

„Mergeți în toată lumea, și predicați Evanghelia la fiecare creatură. Cel care crede și este botezat va fi salvat; dar cel ce nu crede va fi condamnat” (Marcu 16:15, 16 engl.).

„Hristos a făcut din botez un semn al intrării în împărăția Sa spirituală. El a făcut din acesta o condiție hotărâtă pe care trebuie să o împlinească toți cei care vor să fie recunoscuți ca fiind sub autoritatea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt.” - *Mărturii*, vol. 6, p. 91 (engl.) (rom. cap. *Botezul*).

Studiu recomandat: *Hristos, Lumina lumii*, p. 97-108, 167-177 (engl.)
(rom. cap. *Glasul din pustie, Nicodim*).

Duminică

12 aprilie

1. IOAN BOTEZĂTORUL

a. Cine a fost prima persoană care a oficiat botezuri în Noul Testament, și care era tema predicilor sale? Matei 3:1-6.

„Ioan proclama venirea lui Mesia, și îi chema pe oameni la pocăință. Ca simbol al curățirii de păcat, el îi boteza în apele Iordanului. Astfel, printr-o parabolă semnificativă el declara că cei care pretindeau să fie poporul ales al lui Dumnezeu erau mânjiți de păcat, și că, fără curățirea inimii și a vieții, ei nu puteau avea parte în împărăția lui Mesia.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 104 (engl.) (rom. cap. *Glasul din pustie*).

b. Când s-au adunat mulți farisei și saducheii în pustie pentru a fi botezați, ce solie le-a dat Ioan? Matei 3:7-10.

“Nici Ioan nu i-a îndemnat pe urmașii săi să-și părăsească îndatoririle lor de mai înainte. El le-a spus doar să dea dovada de pocăința lor prin credincioșie față de Dumnezeu în locul în care El îi chemase.” *Hristos Lumina Lumii*, pg. 150 engl.

2. BOTEZUL LUI ISUS

a. Între cei mulți care veneau în pustie să îl vadă pe Ioan Botezătorul, a venit și Isus. De ce a făcut El aceasta? Matei 3:13-15.

„Isus a fost exemplul nostru în toate lucrurile ce țin de viață și evlavie. El a fost botezat în Iordan, la fel cum trebuie să fie botezați și cei care vin la El.” - *Înalta noastră chemare*, p. 157 (engl.) (rom. cap. *Trei ajutoare puternice*).

„Isus nu a primit botezul pentru ca să fie o mărturisire a vinei din contul Său. El S-a identificat cu păcătoșii, făcând pașii pe care trebuie să îi facem noi, și îndeplinind lucrarea pe care trebuie să o facem noi. Viața Sa de suferință și statornicia răbdătoare ce a urmat după botezul Său sunt un exemplu pentru noi.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 111 (engl.) (rom. cap. *Botezul*).

b. Ce s-a întâmplat când Isus a ieșit din apă? Matei 3:16, 17.

„Înainte de a-l boteza, [Isus] se deschidea o etapă nouă și importantă, și El simțea solemnitatea și responsabilitatea noilor datorii pe care urma să le îndeplinească, și a poverilor mai grele pe care trebuia să le poarte de aici înainte. Botezul Său a fost primul act al slujirii Sale publice; și în acesta El se identifică pe Sine cu păcătoșii, ca reprezentant al lor, luând asupra Sa păcatele lor, și numărându-se printre cei fărădelege. În rugăciunea Sa, Hristos cuprinde cu brațul Său omenesc omenirea căzută, în timp ce cu brațul Său divin El se prinde de tronul celui Infinit.” - *The Youth's Instructor*, 1 martie 1874.

„Îngerii nu auziseră niciodată mai înainte o astfel de rugăciune. Ei erau nerăbdători să ducă Salvatorului ceresc plecat în rugăciune mesaje de asigurare și de iubire. Însă, nu; Tatăl Însuși va sluji Fiului Său. Direct de la tronul de lumină a străbătut lumina slavei lui Dumnezeu. Cerurile s-au deschis, iar raze de lumină și slavă au răzbătut de aici și au luat forma unui chip de porumbel, la înfățișare ca aurul lustruit fin. Chipul asemănător unui porumbel era emblematic pentru blândețea și bunătatea lui Hristos...”

Bubuituri de tunete și lumini de fulgere răzbăteau din cerul deschis, și o voce s-a auzit venind de acolo într-o maiestate teribilă, spunând, ‘Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea.’ Cuvintele de aprobare au fost date pentru beneficiul celor ce fuseseră martori la botezul Său, și pentru a-L asigura pe iubitul Fiul al lui Dumnezeu că Tatăl Său a acceptat omenirea prin El, Înlocitorul și Garantul lor, și că Dumnezeu avea să unească omul cu Sine Însuși, și să deschidă cerul pentru rugăciunile oamenilor prin mijlocirea Fiului Său.” - *Ibid.*

3. NĂSCUT DIN NOU, DIN APĂ

a. În conversația lui Isus cu Nicodim, ce adevăr valabil pentru fiecare ființă omenească a fost prezentat? Ioan 3:5-7.

„Ilustrația despre nașterea din nou, de care s-a folosit Isus, nu era complet neobișnuită pentru Nicodim. Cei convertiți de la păgânism la credința lui Israel erau adesea comparați cu nou-născuții. De aceea el trebuie că a înțeles faptul că cele spuse de Isus nu trebuia să fie luate în sensul propriu. Dar în virtutea nașterii sale ca israelit, el considera că avea garantat un loc în împărăția lui Dumnezeu. El simțea că nu avea nevoie de nici o schimbare.”- *Hristos, Lumina lumii*, p. 171 (engl.) (rom. cap. *Nicodim*).

„Nicodim știa că Isus Se referă aici la botezul din apă și la reînnoirea inimii prin Duhul lui Dumnezeu.”- *Ibid.*, p. 172 (engl.) (rom. cap. *Nicodim*).

„În timp ce Isus vorbea, câteva licăriri de adevăr pătrunseră în mintea conducătorului. Influența înduioșătoare, cuceritoare, a Duhului Sfânt i-a impresionat inima.”- *Ibid.*, p. 173 (engl.) (rom. cap. *Nicodim*).

„Puterea Duhului Sfânt transformă întregul om. Această schimbare constituie nașterea din nou.”- *The Signs of the Times*, 15 noiembrie 1883.

b. Ce înseamnă a fi „născut din apă”? Dar „a fi născut din Duh”? Romani 6:3-7; Ioan 1:12, 13.

„Botezul este o renunțare la lume în modul cel mai solemn. Cei care sunt botezați în întreitul nume al Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt declară public chiar la începutul vieții lor de creștin faptul că au părăsit slujirea lui Satan și că au devenit membri ai familiei regale, copiii ai Împăratului ceresc.”- *Mărturii*, vol. 6, p. 91 (engl.) (rom. cap. *Botezul*).

„Adevărata părere de rău pentru păcat, credința în meritele lui Isus Hristos, și botezul în moartea Sa, a învia din apă pentru a trăi o viață nouă - sunt primii pași în nașterea din nou despre care i-a spus Isus lui Nicodim că trebuie să o experimenteze pentru a fi salvat.”- *Lift Him Up*, p. 79.

„Suntem botezați în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, și aceste trei puteri mari, infinite, s-au unit în legământ pentru a lucra în favoarea noastră, dacă noi vrem să cooperăm cu ele. Suntem îngropați cu Hristos în botez ca simbol al morții Sale. Suntem înviați din apă ca simbol al învierii Sale. Trebuie să trăim ca suflete născute din nou, pentru ca să putem fi înălțați cu el în marea zi finală.”- *The General Conference Bulletin*, 4 aprilie 1901.

4. FĂPTURI NOI

a. Înainte de a fi botezați, ce ne cere Domnul, și în ce relație intrăm noi atunci? 2 Corinteni 6:14-18.

„Ieșiți din mijlocul lor, și fiți separați, spune Domnul, și Eu vă voi primi, iar voi veți fi fii și fiice ale Domnului Celui Atotputernic. Ce promisiune este aceasta! Este un legământ cu voi că veți deveni membri ai familiei regale, moștenitori ai împărăției cerești.” - *Mărturii*, vol. 2, p. 592 (engl.) (rom. cap. *Recreația creștină*).

„Vă despărțiți voi de prieteni și rude când decideți să ascultați adevărurile înălțate ale cuvântului lui Dumnezeu? Faceți-vă curaj, Dumnezeu a luat măsuri pentru voi, brațele Sale sunt deschise să vă primească. Ieșiți din mijlocul lor și fiți separați, și nu vă atingeți de ceea ce e necurat, și El vă va primi. El promite să fie pentru voi un Tată. O, ce relație este aceasta! Mai înaltă și mai sfântă decât orice legătură pământească. Dacă faceți această jertfă, dacă părăsiți tată, mamă, surori, frați, soție și copii de dragul lui Hristos, nu veți fi lipsiți de prieteni. Dumnezeu vă adoptă în familia Sa; veți deveni membri ai casei regale, fii și fiice ale Regelui care guvernează în cerul cerurilor. Vă puteți dori o poziție mai înălțată decât se promite aici? Nu este destul aceasta?” - *Ibid.*, vol. 1, p. 510 (engl.) (rom. cap. *Un apel către tineri*).

b. Când cineva este născut din nou, cum consideră Dumnezeu acea persoană - și ce se întâmplă în viața sa? 2 Corinteni 5:17; 1 Petru 1:22, 23; 2:1, 2.

„Mândria este curățată din suflet. Egoismul este smuls. Temperamentul grăbit, impulsiv, nu îl mai conduce pe om; pentru că Isus Hristos a adus toate gândurile în supunere față de Sine Însuși. Nu mai vorbiți atât de extraordinar de mândru; nici o aroganță să nu mai iasă de pe buzele voastre; pentru că Domnul este un Dumnezeu care cunoaște, și El cântărește toate acțiunile.” - *The Signs of the Times*, 26 septembrie 1892.

„Vechea fire, născută din sânge și din voința cărnii, nu poate moșteni împărăția lui Dumnezeu. Vechile căi, tendințele moștenite, vechile obiceiuri, trebuie părăsite; pentru că harul nu se moștenește. Nașterea din nou constă în a avea motive noi, gusturi noi, tendințe noi. Cei care sunt născuți la o viață nouă prin Duhul Sfânt au devenit părtași ai naturii divine, și în toate obiceiurile și practicile lor ei vor da dovadă de relația lor cu Hristos.” - *Maranata*, p. 237 (engl.)

5. SUB AUTORITATEA DUMNEZEIRII

- a. **În ce nume trebuie să fie botezate sufletele convertite, și ce promisiune le este dată? Matei 28:19, 20. Ce privilegiu și ce responsabilitate zace asupra lor? Coloseni 3:1-3.**

„Când creștinii se supun ritualului solemn al botezului, [Dumnezeu] înregistrează acest vot pe care ei îl fac de a fi sinceri față de El... Ei se angajează să renunțe la lume și să respecte legile împărăției lui Dumnezeu. De aici înainte ei trebuie să umble într-o viață înnoită. Ei nu mai trebuie să urmeze tradițiilor oamenilor. Ei nu trebuie să mai folosească metode necinstite. Ei trebuie să asculte de statutele împărăției cerului. Ei trebuie să caute slava lui Dumnezeu. Dacă vor să fie credincioși legământului lor, ei vor primi har și putere care îi vor face în stare să îndeplinească tot ce este drept.” - *Evangelizarea*, p. 307, 308 (engl.) (rom. cap.9, subcap. *Botezul și calitatea de membru al bisericii*).

„Ritualul botezului se oficiază în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Aceste trei mari puteri ale cerului se angajează prin legământ să fie eficiența tuturor celor care se supun acestei orânduiei, și care păstrează cu credincioșie votul pe care îl fac atunci.” - *Manuscript Releases*, vol. 6, p. 27.

„Vă aflați sub aprobarea și puterea celor mai sfinte trei ființe din cer, care sunt în stare să vă păzească de cădere. Trebuie să dovediți că sunteți morți față de păcat; că viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.” - *Ibid.*, vol. 7, p. 267.

- b. **Când suntem adoptați ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, ce drept și ce privilegiu ne aparțin? Romani 8:16, 17; Galateni 3:26-29; 4:6, 7.**

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- Ce speranță a oferit Ioan Botezătorul celor ce veneau la el?
- De ce a fost botezat Isus?
- Ce semnificație are pentru noi discuția lui Hristos cu Nicodim?
- Ce trebuie să indice botezul în viața unui suflet?
- În ce sens este implicată întreaga Dumnezeire în botezul păcătoșilor plini de căință?

Spălarea picioarelor

„Oricine va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi dintre voi, să vă fie rob. Pentru că nici Fiul omului nu a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți” (Matei 20:26-28).

„Hristos a dat urmașilor Săi orânduiala spălării picioarelor ca ei să practice ceea ce urma să îi învețe lecții de umilință. El a legat această orânduială de Cină.” - *The Signs of the Times*, 25 martie 1880.

Studiu recomandat: *Hristos, Lumina lumii*, p. 642-651 (engl.) (rom. cap. *Un serv al servilor*).

Duminică

19 aprilie

1. I-A IUBIT

- a. **Ce stă scris despre iubirea lui Isus pentru ucenicii Săi chiar înainte de suferințele și moartea Sa? Ioan 13:1; 15:12, 13.**

„Isus, Învățătorul divin, i-a asigurat pe ucenicii Săi de iubirea Sa pentru ei. El Și-a asumat natura umană cu singurul scop de a le dovedi oamenilor mila, iubirea și bunătatea lui Dumnezeu când s-a îngrijit de salvarea și fericirea ființelor Sale create.” - *Testimonies on Sabbath School Work*, p. 39, 40.

- b. **Spre deosebire de Isus, ce spirit îi controla pe ucenici când s-au reunit pentru Serviciul împărțirii? Luca 22:24.**

„Deși în exterior părăsiseră totul de dragul lui Isus, în inimă ucenicii nu încetaseră să caute după lucruri mari pentru ei înșiși. Acesta era spiritul care motiva lupta lor referitoare la cine să fie cel mai mare.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 409 (engl.) (rom. cap. *Adevărul semn*).

„Ucenicii se agățau de ideea lor favorită că Hristos avea să își impună puterea, și să își ocupe poziția pe tronul lui David. Iar în inimă, fiecare mai dorea încă după cel mai înalt loc în împărăție. Își făcuseră propria apreciere și îi apreciaseră și pe ceilalți și, în loc să îi privească pe frații lor ca fiind mai demni, se așezaseră pe ei înșiși pe primul loc.” - *Ibid.*, p. 643, 644 (engl.) (rom. cap. *Un serv al servilor*).

2. EXEMPLUL STĂPÂNULUI

a. Ce faptă a lui Isus i-a surprins pe toți ucenicii? Ioan 13:3-5.

„La sărbători se obișnuia ca un serv să spele picioarele oaspeților, și cu această ocazie se luaseră măsuri pentru acest serviciu. Ulciorul de apă, ligheanul și ștergarul erau acolo, pregătite pentru spălarea picioarelor; dar nu era nici un slujitor acolo, și era datoria ucenicilor să îndeplinească aceasta. Însă fiecare dintre ucenici, cedând în fața mândriei rănite, hotărî să nu îndeplinească partea unui serv. Toți manifestau o nepăsare stoică, părând a nu fi conștienți că aveau ceva de făcut. Prin tăcerea lor ei refuzau să se umilească.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 644 (engl.) (rom. cap. *Un serv al servilor*).

„[Mântuitorul], cel pe care [ucenicii] Îl iubeau, S-a ridicat, Și-a dezbrăcat haina, și, luând ștergarul, S-a încins, turnând apă în lighean. În acel moment ucenicii au fost uluiți și rușinați.” - *The Review and Herald*, 5 iulie 1898.

„Fapta [lui Isus] deschise ochii ucenicilor. Rușine amarnică și umilînță le umplură inimile. Ei înțeleseră mustrarea nerostită, și se văzură într-o lumină complet nouă.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 644 (engl.) (rom. cap. *Un serv al servilor*).

b. Prezentați obiecția lui Petru, atitudinea sa, și răspunsul lui Isus la argumentele acestuia. Ioan 13:6-9.

„Petru se eschivă să lase ca picioarele sale prăfuite să fie atinse de mâinile Domnului și Stăpânului său; și totuși, cât de adesea aducem noi sufletele noastre păcătoase, mânjite, în legătură cu inima lui Hristos, care nu urăște nimic altceva decât păcatul. O, cum întristăm noi cu păcatele noastre degradante Spiritul sfânt, curat, al lui Hristos! Nu suntem pregătiți să apreciem comuniunea sfântă cu Hristos și unul cu altul, atât timp cât nu suntem curățați prin eficiența Sa.” - *The Review and Herald*, 5 iulie 1898.

c. Care este semnificația cuvintelor lui Isus: „Cine s-a scaldat nu are trebuință să își spele decât picioarele”? Ioan 13:10.

„Petru și frații săi fuseseră spălați în marele izvor deschis pentru păcat și necurăție. Hristos îi recunoștea ca fiind ai Săi. Însă ispita îi condusese la rău, și ei mai aveau încă nevoie de harul Său curățitor. Când Isus S-a încins cu un ștergar pentru a spăla praful de pe picioarele [ucenicilor], El dorea prin acest gest să spele înstrăinarea, gelozia și mândria din inimile lor. Aceasta avea consecințe mult mai mari decât spălarea picioarelor lor prăfuite.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 646 (engl.) (rom. cap. *Un serv al servilor*).

3. PICIOARELE PRĂFUITE

- a. **Isus a spălat picioarele ucenicilor. Cum a ilustrat acest lucru un principiu etern, de care trebuie să fie conștienți toți credincioșii? Proverbele 10:12. Ce descoperă rezultatele pozitive ale acțiunii lui Hristos?**

„Disensiunea întotdeauna creează ură, însă Hristos a îndepărtat-o prin spălarea picioarelor ucenicilor. A apărut o schimbare de sentimente; a existat o unire a inimilor și iubire unii pentru alții. Ei au devenit umili și iubitori, și gata de a fi învățați, și ar fi renunțat la locul de onoare în favoarea oricărui. Ei erau pregătiți să se împărtășească din ultima cină cu sentimentele înmiresmate ale iubirii adânci și depline pentru Maestrul lor și unul pentru altul.” - *The Review and Herald*, 5 iulie 1898.

„Gestul lui Hristos de a spăla picioarele ucenicilor a fost unul sacru; motivul Său când a făcut aceasta a fost de a determina, prin amintirile lor despre ce a făcut Hristos pentru ei, o stare a sentimentelor în care înălțarea unuia deasupra altora nu își găsea locul. Această orânduială avea să îi aducă pe frați la o înțelegere a sentimentelor celorlalți.” - *Ibid.*, 14 iunie 1898.

- b. **Ce dorește Domnul să facă pentru noi când slujim în mod umil unul altuia spălând picioarele fraților? Psalmii 51:2, 7; Evrei 10:22.**

„Nu este umilitor pentru Maestru să Ți permitem să lucreze pentru curățirea noastră. Cea mai adevărată umilință înseamnă a primi cu o inimă mulțumitoare orice măsură care se ia în favoarea noastră, și cu seriozitate să slujim pentru Hristos.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 646 (engl.) (rom. cap. *Un serv al servilor*).

„Ți-ai mărturisit păcatele, și le-ai îndepărtat din inimă. Ai hotărât să te predai Domnului. Acum mergi la El, și cere-I să îți spele păcatele și să îți dea o inimă nouă. Apoi crede că El va face aceasta pentru că a promis. Aceasta este lecția pe care a predat-o Hristos cât a fost aici pe pământ, că trebuie să credem că primim într-adevăr darul pe care Dumnezeu ni-l promite, și acesta este al nostru.” - *Calea către Hristos*, p. 49, 50 (engl.) (rom. cap. *Credința și acceptarea*).

„Hristos a dat de înțeles ucenicilor Săi că spălarea picioarelor nu le îndepărta păcatele, ci că în acest serviciu umil se testa curățirea inimilor lor. Dacă inima era curată, acest act era tot ceea ce era necesar pentru a demonstra acest lucru. El a spălat picioarele lui Iuda; însă a spus: ‘Voi nu sunteți toți curați’ (Ioan 13:11). Iuda a adus cu sine la această scenă o inimă de trădător, și Hristos le-a descoperit tuturor că știa că acesta este turnătorul Domnului său, și că spălarea păcatelor sale nu era o orânduială care să îi curețe sufletul de necurăția morală.” - *Credința prin care trăiesc*, p. 299 (engl.) (rom. cap. *O dovadă de credincioșie*).

4. UN SERVICIU DE UMILINȚĂ

a. Ce binecuvântări sunt promise celor care umblă umil înaintea lui Dumnezeu? 2 Cronici 7:14; Isaia 57:15; Matei 23:12; Iacov 4:6, 10.

„Toată ambiția omenească, toată lăudăroșenia, trebuie depusă în țărână. Eul, acel eu păcătos, trebuie să fie înjosit, nu înălțat.” - *Mărturii*, vol. 8, p. 234 (engl.) (rom. Secțiunea 8, cap. *O împărțire a responsabilităților*).

„Cu cât avem o părere mai înaltă despre noi înșine, cu atât mai puțin simțim nevoia de Isus. Adevărata bunătate nu se înalță niciodată pe sine; însă cei neprihăniți prin sine înșiși se întind întotdeauna după onoarea și lauda oamenilor. Ei au instituit un standard fals, și au o părere prea înaltă despre ei înșiși. Pe toți cei care cad pe stâncă și sunt zdrobiți, Hristos îi va clădi în puritate și sfințenie.” - *The Review and Herald*, 7 august 1888.

„Cei care urmează cursul datoriei în blândețe și umilință, nu pentru a fi lăudați, lingușiți și onorați de oameni, ci pentru slava lui Dumnezeu, vor primi ca răsplată slavă, onoare și viața veșnică.” - *Ibid.*, 22 iulie 1890.

„Hristos a dat urmașilor Săi ritualul spălării picioarelor ca ei să îl practice, ceea ce avea să îi învețe lecția umilinței. El a legat acest ritual de cină. El a intenționat ca aceasta să fie o ocazie de examinare de sine, pentru ca poporul Său să aibă ocazia să cunoască adevăratele sentimente ce erau în inimile lor față de Dumnezeu și unul față de altul. Dacă există mândrie în inimile lor, cât de repede avea să fie descoperită aceasta de cei rătăciți dar sinceri, când ei se angajau în această datorie umilă. Dacă existau egoism sau ură, acestea aveau să fie descoperite și mai repede când se angajau în această lucrare umilă. Acest ritual a fost creat pentru a avea ca rezultat mărturisiri reciproce, și pentru a crește sentimentele de îndelungă răbdare și iertare pentru greșelile celorlalți, de adevărată iubire, pregătindu-i pentru a se angaja în ritualul solemn al comemorării suferințelor și morții lui Hristos.” - *The Signs of the Times*, 25 martie 1880.

b. Care este semnificația ceremoniei spălării picioarelor unul altuia, și ce ne-a poruncit Isus să facem cu această ocazie? Ioan 13:12-17.

„În om există dispoziția de a se înalța pe sine mai presus decât pe fratele său, de a lucra pentru eu, de a căuta locul cel mai de frunte: și adesea, acest fapt are ca rezultat bănuieli rele și amărăciune a spiritului. Ritualul care precede Cina Domnului trebuie să îndepărteze toate aceste neînțelegeri, să îl scoată pe om din egoismul său, să îl coboare de pe picioroangele înălțării de sine, și să îl aducă la umilința inimii care îl va conduce să slujească fratelui său.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 650 (engl.) (rom. cap. *Un serv al servilor*).

5. „FERICE DE VOI”

a. După ce Isus a terminat de spălat picioarele ucenicilor, inclusiv picioarele lui Iuda, ce a prezis Domnul? Ioan 13:21-26.

„Iuda a simțit puterea constrângătoare a iubirii [lui Isus]. Când mâinile Salvatorului spălau acele picioare prăfuite, și le ștergeau cu prosopul, inima lui Iuda vibra din nou și din nou de impulsul de a-și mărturisi atunci și acolo păcatul. Dar nu dorea să se umilească. El și-a împietrit inima contra pocăinței; iar vechile impulsuri, îndepărtate pentru un moment, l-au controlat din nou.”- *Hristos, Lumina lumii*, p. 645 (engl.) (rom. cap. *Un serv al servilor*).

b. Ce trebuie să învățăm din experiența tristă a lui Iuda, și cum trebuie să ne apropiem de ceremonia sacră a spălării picioarelor? Fapte 1:15-20.

„Practicarea adevărilor pe care le predica Hristos era contra dorințelor și scopurilor [lui Iuda], și el nu putea să ajungă acolo încât să renunțe la ideile sale pentru a primi înțelepciune din cer. În loc să umble în lumină, el a ales să umble în întuneric. Dorințele păcătoase, lăcomia, pasiunile răzbunătoare, gândurile negre și mânjite au fost cultivate până când Satan a câștigat control deplin asupra sa.”- *Istoria faptelor apostolilor*, p. 558 (engl.) (rom. cap. *Preschîmbat prin har*).

„Îndeplinirea ritualului umilinței cere examinare de sine. Principiile nobile ale sufletului sunt întărite la fiecare astfel de ocazie. Hristos trăiește în noi, și aceasta apropiere o inimă de alta. Suntem conduși să iubim ca frații, să fim amabili, gingași, curtenitori în slujirea zilnică, având inimi care pot simți nenorocirea altora.”- *The SDA Bible Commentary* [E. G. White's Comments], vol. 5, p. 1139 (rom. *CBNT*, cap. referitor la Ioan 13).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- Cum era atitudinea lui Isus în camera de sus foarte diferită de cea a ucenicilor Săi?
- De ce a fost gestul lui Isus de a spăla picioarele ucenicilor un șoc atât de mare pentru ei?
- Cum a schimbat acțiunea lui Hristos inimile ucenicilor?
- De ce este umilința atât de esențială pentru viața creștină?
- Ce binecuvântări secerăm noi ca urmare a spălării picioarelor unii altora?

Sabat 2 mai 2009

Darul pentru Sabatul Întâi pentru Școala Creștină Whispering Pines

Cu ajutorul Domnului, în ultimii opt ani, școala creștină Whispering Pines a pus la dispoziția elevilor ei o educație bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu. Situată la 30 mile est de Sacramento, California, școala este înconjurată de pini; această instituție lăsată de Dumnezeu este ancorată într-o programă de studiu bazată pe Biblie, având scopul unic de a dezvolta mintea, sufletul și trupul celor ce învață în ea.

Prin mila Domnului și prin harul Său bogat, combinat cu rugăciunile fierbinți și cu eforturile multor credincioși, numărul elevilor înscriși a crescut dincolo de capacitățile clădirilor noastre actuale.

Întrucât Domnul continuă să trimită încă multe suflete prețioase la școală, vedem o mare nevoie de a construi o clădire nouă pentru școală. Camerele modulare temporare și rulotele care se folosesc în prezent ca săli de clase sunt vechi și oarecum inadecvate. Acest fapt, împreună cu posibilitatea ca anul viitor numărul celor înscriși să fie mai mare decât dublul celor prezenți, face necesară o nouă clădire.

În orice caz, „unii pot întreba: ‚Cum trebuie întemeiate astfel de școli?‘ Nu suntem un popor bogat, dar dacă ne rugăm cu credință, și lășăm ca Domnul să lucreze în favoarea noastră, El va deschide căi înaintea noastră pentru a întemeia școli mici în locuri retrase pentru educarea tinerilor noștri.” - *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 204 (engl.) (rom. cap. *Școli intermediare*).

Deși frații și surorile noastre fac sacrificii mari pentru a realiza acest scop, costurile estimate (300.000\$) sunt încă mult mai mari decât toate resursele lor disponibile. De aceea apelăm la voi, frați și prieteni din lumea întreagă, să vă întindeți mâna plină de iubire, prin contribuții generoase.

Dorim ca voi să vă rugați, pentru a ști dacă e nevoie să adoptați Școala Creștină Whispering Pines ca unul dintre eforturile voastre misionare. Credincioșii din nordul Californiei doresc să își exprime în avans recunoștința pentru amabilitatea voastră creștină. Fie ca Domnul să vă impresioneze pentru a ajuta în această lucrare atât de importantă de instruire a celor tineri, și să ofere fiecărui dăruitor o binecuvântare specială.

Wilson S. de Barros,
Directorul Școlii Creștine Whispering Pines

Cina Domnului

„Paharul binecuvântat pe care îl binecuvântăm, nu este acesta împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos?” (1 Corinteni 10:16).

„Când primim pâinea și vinul care simbolizează trupul frânt și sângele curs al lui Hristos, în imaginație noi ne alăturăm scenei Împărtășirii din camera de sus.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 661 (engl.) (rom. cap. *Să nu vi se tulbure inima*).

Studiu recomandat: *Hristos, Lumina lumii*, p. 652-661, 151, 152 (engl.) (rom. cap. *În amintirea Mea, La nunta din Cana*).

Duminică

26 aprilie

1. PAȘTELE

a. Ce ritual important a fost instituit la timpul eliberării lui Israel din Egipt? Exodul 12:2-6.

„Respectarea Paștelui a început odată cu nașterea națiunii evreiești. În ultima noapte a sclaviei lor în Egipt, când nu apărea nici un semn al eliberării lor, Dumnezeu le-a poruncit să se pregătească pentru o eliberare imediată. El îl avertizase pe Faraon de judecata finală asupra Egiptenilor, și le poruncise evreilor să își strângă familiile în locuințele lor. După ce stropiseră tocul ușii cu sângele mielului ucis, ei trebuia să mănânce mielul fript, cu pâine nedospită și ierburi amare.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 76, 77 (engl.) (rom. cap. *Suirea la Ierusalim*).

b. De unde știm că Sărbătoarea Paștelor nu era o sărbătoare de veselie? Exodul 12:7-11. Cine nu avea nici un drept să ia parte la Paște? Exodul 12:43-49.

„Mulți Egipteni fuseseră conduși să Îl recunoască pe Dumnezeul evreilor ca pe singurul Dumnezeu adevărat, și aceștia cereau stăruitor să li se permită să găsească adăpost în casele lui Israel când îngerul distrugător avea să treacă prin țară. Ei au fost primiți cu bucurie, și s-au angajat de atunci să Îi slujească Dumnezeului lui Iacov și să iasă din Egipt cu poporul Său.” - *Patriarhi și profeți*, p. 279 (engl.) (rom. cap. *Paștele*)

2. TIMP PREGĂTITOR

- a. **Care dintre ceremonii a fost instituită de Isus când a participat pentru ultima dată la rânduiala Paștelor? Luca 22:19, 20; 1 Corinteni 11:23-26.**

„Când Salvatorul Și-a dat viața pe Calvar, semnificația Paștelor a încetat, iar rânduiala Cinei Domnului a fost instituită ca o comemorare a aceluiași eveniment pentru care Paștele fusese un tip.” - *Patriarhi și profeți*, p. 539 (engl.) (rom. cap. *Sărbătorile anuale*).

„Paștele fusese menit ca o comemorare a eliberării lui Israel din sclavia egipteană. Dumnezeu poruncise ca, an după an, atunci când copiii urmau să pună întrebări referitor la această rânduială, să fie repetată istoria. Astfel avea să fie menținută proaspătă în mintea tuturor minunata eliberare. Rânduiala Cinei Domnului a fost dată pentru a comemora marea eliberare îndeplinită ca urmare a morții lui Hristos.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 652, 653 (engl.) (rom. cap. *În amintirea Mea*).

- b. **Înainte ca cineva să participe la serviciul împărtășirii, ce responsabilități zac asupra acelei persoane? 1 Corinteni 11:27-30; 2 Corinteni 13:5.**

„E nevoie de o examinare de sine atentă, și de o analiză în lumina cuvântului lui Dumnezeu: Sunt eu cu o inimă sănătoasă sau bolnavă? Sunt eu reînnoit în Hristos, sau încă mai am inima firească, de carne, îmbrăcată însă în exterior într-o haină nouă? Mergeți în tribunalul lui Dumnezeu, și priviți-vă ca în lumina lui Dumnezeu, dacă aveți vreun păcat ascuns, vreo nelegiuire, vreun idol pe care nu l-ați sacrificat încă. Rugați-vă, da, rugați-vă cum nu ați făcut-o niciodată înainte, ca să nu fiți înșelați de amăgirile lui Satan; pentru ca să nu fiți obișnuiți cu un spirit de indiferență, de lipsă de griji, și de vanitate, participând la datoriile religioase doar pentru a vă liniști conștiința.” - *Solii pentru tineret*, p. 83, 84 (engl.) (rom. cap. *Caracterul înșelător al păcatului*).

„Străjerul sfânt din cer este prezent la aceste momente [ale spălării picioarelor] pentru a face din acestea un timp de cercetare a sufletului, de convingere de păcat și de asigurare binecuvântată că păcatele au fost iertate... Binecuvântările uitate, ocaziile folosite în mod greșit, bunătatea luată cu ușurătate, revin în minte. Rădăcinile de amărăciune care au alungat prețioasa plantă a iubirii se dau la iveală. Defectele de caracter, neglijarea datoriilor, nerecunoștința față de Dumnezeu, răceala față de frații noștri - sunt evocate în amintire. Păcatul este văzut în lumina în care îl vede Dumnezeu.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 650, 651 (engl.) (rom. cap. *În amintirea Mea*).

3. „ÎN AMINTIREA MEA”

a. Care este semnificația poruncii lui Hristos, „să faceți aceasta spre amintirea Mea”? Luca 22:19, 20; 1 Corinteni 11:24, 25.

„În a paisprezecea zi a primei luni din anul evreiesc, exact în ziua și luna când, cu 14 secole mai înainte fusese sacrificat mielul pascal, Hristos, după ce mâncase Paștele cu ucenicii Săi, a instituit sărbătoarea care urma să comemoreze moartea Sa ca ‘Miel al lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii’ (Ioan 1:29). Exact în aceeași noapte El a fost luat de mâini rele pentru a fi răstignit și ucis.” - *Marea luptă*, p. 399 (engl.) (rom. cap. *Profeții împlinite*).

„Instituind serviciul sacramentului, care urma să ia locul Paștelui, Hristos a lăsat bisericii Sale un memorial al marelui Său sacrificiu pentru om. ‘Faceți aceasta’, a spus El, ‘în amintirea Mea’ (Luca 22:19). Acesta a fost punctul de trecere între două sisteme administrative și cele două mari sărbători corespunzătoare fiecăruia. Unul era pe punctul de a se încheia pentru totdeauna; celălalt, pe care tocmai îl întemeiasă, urma să îi ia locul, și să continue de-a lungul timpului ca memorial al morții Sale.” - *Evangheliizarea*, p. 273, 274 (engl.) (rom. cap.8, subcap. *Orânduiri*).

b. Cât de des trebuie să fie sărbătorită Cina Domnului - și până când? 1 Corinteni 11:26.

„Hristos a plănuț ca această cină [sacramentală] să fie comemorată des pentru a aduce aminte de jertfa Sa când Și-a dat viața pentru îndepărtarea păcatelor tuturor acelor care cred în El și Îl primesc.” - *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 152 (engl.) (rom. cap. *Aprobat prin sângele lui Hristos*).

„Cina Domnului nu trebuia să fie sărbătorită doar ocazional sau o dată pe an, ci mai des decât sărbătoarea anuală a Paștelui. Acest rit solemn comemorează un eveniment cu mult mai mare decât eliberarea copiilor lui Israel din Egipt. Aea eliberare era un tip pentru marea ispășire pe care Hristos a făcut-o prin jertfirea propriei Sale vieți pentru eliberarea poporului Său.” - *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 203.

„Apoi mi-a fost indicat timpul când Isus i-a luat pe ucenici deoparte, singuri, în camera de sus, și mai întâi le-a spălat picioarele, apoi le-a dat să mănânce din pâinea frântă, care simboliza trupul Său frânt, și suctul viței, care reprezenta sângele Său vărsat... Toți trebuie să înainteze într-un mod inteligent, și să urmeze exemplul lui Isus în aceste lucruri, iar când participă la aceste ritualuri, trebuie să fie pe atât de separați de necredincioși, pe cât posibil.” - *The Present Truth*, 1 noiembrie 1850.

4. TRUPUL ȘI SÂNGELE LUI HRISTOS

a. Ce adevăr a explicat în mod simplu Isus în discuția Sa cu frunțașii evrei? Ioan 6:32-35.

„Ca indivizi, noi nu ne putem menține viața fizică dacă nu mâncăm și nu bem fiecare personal alimentele trecătoare. Pentru a ne menține viața spirituală și sănătatea, trebuie să ne hrănim cu Isus Hristos, studiind cuvântul Său și făcând acele lucruri pe care le-a poruncit în acel cuvânt. Aceasta va constitui o unire strânsă cu Hristos. Mlădița care aduce roade trebuie să fie în viță, o parte din acesta, primindu-și hrana din butuc. Aceasta înseamnă a trăi prin credință în Fiul lui Dumnezeu.” - *The Review and Herald*, 7 iunie 1898.

„Datorăm chiar și viața aceasta pământească morții lui Hristos. Pâinea pe care o mâncăm este răscumpărată cu trupul Său zdrobit. Apa pe care o bem este cumpărată cu sângele Său vărsat. Nici o dată o persoană, sfânt sau păcătos, nu mănâncă hrana zilnică, fără să fie hrănit de trupul și de sângele lui Hristos. Crucea Calvarului este gravată pe fiecare bucată de pâine. Se reflectă în fiecare izvor de apă. Hristos ne-a învățat aceasta când a desemnat simbolurile marelui Său sacrificiu.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 660 (engl.) (rom. cap. *În amintirea Mea*).

b. Care este semnificația cuvintelor: „Trupul Meu este cu adevărat o hrană și sângele Meu este cu adevărat o băutură”? Ioan 6:53-58.

„A mânca trupul și a bea sângele lui Hristos înseamnă a-L primi ca Mântuitor personal, crezând că El ne iartă păcatele, și că suntem desăvârșiți în El. Privind iubirea Sa, stăruind asupra ei, bând din ea - acesta este modul în care devenim părtași ai naturii divine. Ceea ce este hrana pentru trup, trebuie să fie Hristos pentru suflet. Hrana nu poate fi de nici un folos, dacă nu o mâncăm, dacă aceasta nu devine parte din ființa noastră. Tot astfel, Hristos nu are nici o valoare pentru noi, dacă nu Îl primim ca Mântuitor personal. Doar o cunoștință teoretică nu ne va fi de nici un folos. Trebuie să ne hrănim cu El, să Îl primim în inimă, așa încât viața Sa să devină viața noastră. Iubirea Sa, harul Său, trebuie să fie asimilate.” - *Ibid.*, p. 389 (engl.) (rom. cap. *Criza din Galilea*).

„Cel ce mănâncă trupul Meu, spune El, ‘și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu în el. După cum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu trăiesc prin Tatăl: tot astfel, cel ce se hrănește cu Mine, va trăi prin Mine’ (Ioan 6:54, 56, 57 engl.). Acest pasaj se aplică în mod special la sfânta împărtășire. Când credința contemplă sacrificiul marelui nostru Domn, sufletul asimilează viața spirituală a lui Hristos. Acel suflet va primi tărie spirituală din fiecare împărtășire.” - *Ibid.*, p. 660, 661 (engl.) (rom. cap. *În amintirea Mea*).

5. MAREA CINĂ

a. Ce eveniment mareț ar trebui să ne încurajeze să rămânem credincioși în experiența noastră creștină? Apocalipsa 19:6-9.

„Isus, Mântuitorul plin de compasiune, a trimis lumii noastre invitația generală: ‘Veniți; căci toate lucrurile sunt gata acum’ (Luca 14:17). Veți face la fel ca evreii, care au refuzat invitația? Nouă ne este dată invitația, și Domnul vrea ca voi să vă temeți și să tremurați la Cuvântul Său, pentru ca El să poată aprinde în inima voastră speranța și credința și încrederea sfântă. El vă poruncește să căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Sa, și promite că toate celelalte lucruri vă vor fi date pe deasupra. El descoperă înaintea voastră slava paradisiului, iar întrebarea este: Veți accepta voi invitația Sa?” - *The Review and Herald*, 5 noiembrie 1895.

b. Ce invitație ajunge la fiecare ființă umană și prin cine? Isaia 55:1-3; Apocalipsa 22:17.

„Dumnezeu Și-a chemat poporul [de slujitori ai evangheliei] să dea lumii solia apropiatei reveniri a lui Isus Hristos. Trebuie să ducem oamenilor ultima chemare la ospățul evangheliei, ultima invitație la ospățul nunții Mielului. Există mii de locuri care încă nu au auzit chemarea, totuși, acestea trebuie să o audă.” - *Slujitorii evangheliei*, p. 64 (engl.) (rom. cap. *Pregătirea necesară*).

„Isus cel iubitor și plin de milă declară că există un păcat mai mare decât cel pentru care a fost distrusă Sodoma. Acesta este păcatul acelor care, după ce au auzit invitația evangheliei de a veni la cina Mielului, se întorc îndepărtându-se, și refuză să răspundă la invitația cerească. Invitația la ospățul evangheliei este prea adesea respinsă cu scuze.” - *The Review and Herald*, 5 noiembrie 1895.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- Care este legătura dintre cina Domnului și serviciul antic al Paștelui?
- De ce este atât de importantă examinarea de sine înaintea de împărtășire?
- De ce ar trebui ca la aceste ocazii membrii bisericii să se despartă de necredincioși?
- Ce experiență zilnică este descrisă prin cuvintele „a mânca” și „a bea” din Hristos?
- Care eveniment viitor ar trebui să ne încurajăm noi să căutăm și să îi încurajăm și pe alții să îl caute?

Cele 2300 zile profetice

„Până vor trece 2300 de zile; atunci sfântul locaș va fi curățit” (Daniel 8:14).

„Cei care au umblat în lumia cuvântului profetic au văzut că, în loc de a veni pe pământ la încheierea celor 2300 zile în 1844, Hristos a intrat atunci în sfânta sfințelor din sanctuarul ceresc pentru a îndeplini lucrarea finală a ispășirii.” - *Marea luptă*, p. 422 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

Studiu recomandat: *Marea luptă*, p. 317-330, 409-422 (engl.)
(rom. cap. *Un reformato american, Ce este Sanctuarul?*)

Duminică

3 mai

1. VIZIUNEA DIN DANIEL 8

- a. **Ce i-a fost arătat profetului Daniel despre desfășurarea evenimentelor mondiale? Daniel 8:3-14. Care a fost explicația pe care a dat-o îngerul Gabriel? Daniel 8:20-25.**

„Asupra evenimentelor viitoare a căzut lumină.... [Daniel] a căutat cu seriozitate semnificația viziunii. Nu putea înțelege legătura dintre cei șaptezeci de ani de captivitate, pe care îi prezisese Ieremia, și cele două mii trei sute de ani despre care vizitatorul ceresc pe care îl auzise în viziune spusese că vor trece înainte de curățirea sanctuarului lui Dumnezeu.” - *Profeți și regi*, p. 554 (engl.) (rom. cap. *În groapa leilor*).

„[Daniel] era instruit de Dumnezeu să citească misterele viitorului și prin imagini, cifre și simboluri, să înregistreze pentru generațiile viitoare evenimentele ce vor alcătui istoria acestei lumi până la încheierea timpului.” - *Ibid.*, p. 485 (engl.) (rom. cap. *La curtea din Babilon*).

- b. **Îngerul a explicat simbolurile reprezentate de berbec, de țap și de coarne. Ce parte a viziunii nu i-a fost explicată profetului? Daniel 8:26, 27.**

„Îngerul fusese trimis la Daniel cu scopul exact de a-i explica lucrul pe care nu reușise să îl înțeleagă referitor la viziunea din capitolul opt, afirmația referitoare la timp - 'până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; atunci sfântul locaș va fi curățit' (Daniel 8:14).” - *Marea luptă*, p. 326 (engl.) (rom. cap. *Un reformato american*).

2. GABRIEL EXPLICĂ

- a. După rugăciunea fierbinte a profetului Daniel, ce i-a spus îngerul lui Daniel - și de ce este important acest lucru pentru noi astăzi? Daniel 9:20-23; 12:3, 4, 9, 10.

„Pe măsură ce ne apropiem de încheierea istoriei acestei lumi, profețiile înregistrate de Daniel cer atenția noastră deosebită, întrucât ele au legătură exact cu timpul în care trăim noi. De acestea ar trebui să fie legate învățăturile din ultima carte a Scripturilor Noului Testament. Satan i-a condus pe mulți să creadă că pasajele profetice din scrierile lui Daniel și ale lui Ioan vizionarul nu pot fi înțelese. Însă promisiunea spune clar că studiul acestor profeții va fi însoțit de binecuvântări deosebite. ‘Cei înțelepți vor înțelege’ (Daniel 12: 2 engl.) a fost declarația referitoare la viziunile lui Daniel, care aveau să fie desigilate în ultimele zile.” - *Profeți și Regi*, p. 547, 548 (engl.) (rom. cap. *În groapa leilor*).

- b. Cum trebuie socotite cele 2300 de zile ca timp profetic? Cum trebuie împărțite ele în secvențe diferite? Ezechiel 4:6; Numeri 14:34; Daniel 9:24-27.

„Îngerul a conturat apoi detaliile perioadei celor șaptezeci de săptămâni.” - *The Review and Herald*, 21 martie 1907.

„Se descoperise că cele 2300 de zile încep când a intrat în vigoare porunca lui Artaxerxe referitoare la restaurarea și clădirea Ierusalimului, în toamna anului 457 î. Hr. Luând acesta ca punct de plecare, exista armonie perfectă în aplicarea tuturor evenimentelor prezise în explicarea acelei perioade din Daniel 9:25-27. Șaizeci și nouă de săptămâni, primii 483 din cei 2300 ani, aveau să ajungă până la Mesia, Cel Uns; iar botezul lui Hristos și ungerea cu Duhul Sfânt, în anul 27 d. Hr., au îndeplinit cu exactitate cele specificate. La mijlocul celei de a șaptezecă săptămâni, Mesia avea să fie ‘stârpit’. La trei ani și jumătate după botezul Său, Hristos a fost răstignit, în primăvara anului 31. Cele șaptezeci de săptămâni, sau 490 ani, aveau să aparțină în mod special evreilor. La încheierea acestei perioade, națiunea și-a pecetluit respingerea manifestată față de Hristos, prin persecutarea ucenicilor Săi, iar apostolii s-au îndreptat către neamuri, în anul 34 d. Hr. Încheindu-se astfel primii 490 de ani din cei 2300, aveau să mai rămână 1810 ani. Din anul 34 d. Hr., 1810 ani se extind până în 1844. ‘Atunci’, spuse îngerul, ‘sfântul locaș va fi curățit’ (Daniel 8:14). Toate cele menționate mai înainte de profeție se împliniseră în mod evident la timpul hotărât.” - *Marea luptă*, p. 410 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

3. 490 ANI

a. **Cu ce scop au fost puse deoparte cele 70 de săptămâni din cei 2300 de ani? Daniel 9:25, 27 (p. p.).**

„După ce i-a cerut lui Daniel să ‘ia aminte dar la cuvântul acesta’ și să ‘înțeleagă viziunea’, următoarele cuvinte ale îngerului au fost: ‘Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte’ (Daniel 9:23, 24). Cuvântul tradus aici prin ‘hotărâte’ înseamnă literal ‘puse deoparte, rezervate, tăiate’. Șaptezeci de săptămâni, reprezentând 490 ani, au fost declarate de înger ca fiind ‘puse deoparte, rezervate, ca aparținând în mod special iudeilor. Însă din ce au fost ele puse deoparte? Întrucât cele 2300 zile sunt singura perioadă de timp menționată în capitolul 8, aceasta trebuie să fie perioada din care sunt puse deoparte cele șaptezeci de săptămâni; aceste săptămâni trebuie să fie de aceea o parte din cele 2300 de zile, și cele două perioade trebuie să înceapă la același moment. Îngerul declarase că cele șaptezeci de săptămâni trebuie să se desfășoare de la darea decretului pentru restaurarea și clădirea Ierusalimului. Dacă se putea găsi data la care a fost dat acest decret, punctul de pornire al mării perioade de 2300 zile ar fi fost sigur.

În capitolul al șaptelea din Ezra se găsește decretul. Versetele 12-26. În forma sa cea mai completă, acesta a fost decretat de Artaxerxe, rege al Persiei, în anul 457 î. Hr. Însă în Ezra 6:14 se spune despre casa Domnului de la Ierusalim că fusese clădită ‘după porunca (decretul) lui Cir, lui Dariu și lui Artaxerxe, împăratul Perșilor’. Acești trei regi, care au creat, întărit și completat decretul, l-au adus la perfecțiunea cerută de profeție pentru a marca începutul celor 2300 ani. Luând anul 457 î. Hr., când a fost completat decretul, ca data poruncii, s-a observat că fiecare lucru specificat de profeție referitor la cele șaptezeci de săptămâni s-a împlinit.”- *Marea luptă*, p. 326, 327 (engl.) (rom. cap. *Un reformator american*).

b. **Când și cum a fost uns Isus? Luca 3:1-3; Fapte 10: 38; Matei 3:16 (Mesia [Mashia, Ebraică], Hristos [Christos, Greacă] înseamnă ‘cel uns’).**

„Decretul lui Artaxerxe a intrat în vigoare în toamna lui 457 î. Hr. Începând de la această dată, 483 de ani se întind până în toamna anului 27 d. Hr. La acel timp s-a împlinit profeția. Cuvântul ‘Mesia’ înseamnă ‘Cel Uns’. În toamna anului 27 d. Hr. Hristos a fost botezat de Ioan și a primit ungera Duhului. Apostolul Petru mărturisește că ‘Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret’ (Fapte 10:38). Iar Mântuitorul însuși a declarat: ‘Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor evanghelia’ (Luca 4:18).”- *Ibid.*, p. 327 (engl.) (rom. cap. *Un reformator american*).

4. CEA DE-A ȘAPTEZECEA SĂPTĂMÂNĂ

a. Conform profeției, ce urma să se întâmple după ungerea lui Isus? Dar la sfârșitul celei de-a șaptezecea săptămâni? Daniel 9:27.

„Săptămâna’ prezentată aici este ultima din cele șaptezeci; sunt ultimii șapte ani ai perioadei puse deoparte în mod special pentru evrei. În acest timp, cuprins între anul 27 d. Hr. și 34 d. Hr., Hristos însuși, și apoi ucenicii Săi, au dus invitația evangheliei în special la evrei. Când apostolii au ieșit cu vestea bună a împărăției, îndrumarea Mântuitorului a fost: ‘Să nu mergeți pe calea păgânilor, și să nu intrați în vreo cetate a Samaritenilor; ci să mergeți mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel (Matei 10:5, 6)’.

„La mijlocul săptămânii a șaptezecea va face să înceteze jertfa și darurile de mâncare’ (Daniel 9:27). În anul 31 d. Hr., la trei ani și jumătate după botezul Său, Domnul nostru a fost răstignit. Cu marea jertfă adusă pe Calvar, sistemul de sacrificii ce indicase timp de patru mii de ani spre Mielul lui Dumnezeu lua acum sfârșit.” - *Marea luptă*, p. 327, 328 (engl.) (rom. cap. *Un reformator american*).

„La mijlocul săptămânii, Mesia avea să fie ‘țaiat’. La trei ani și jumătate după botezul Său, Hristos a fost răstignit în primăvara anului 31 d. Hr. Cele șaptezeci de săptămâni, sau 490 ani, aveau să fie puse deoparte special pentru evrei. La încheierea acestei perioade, națiunea și-a pecetluit respingerea manifestată față de Hristos, prin persecutarea ucenicilor Săi, iar apostolii s-au întors către neamuri, în anul 34 d. Hr.” - *Ibid.* p. 410 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

b. După moartea lui Hristos în anul 31 d. Hr., națiunea iudaică încă a mai avut un timp de probă de 3 ani și jumătate. Când s-au încheiat cele șaptezeci de săptămâni? Fapte 13:46-48.

„Cele șaptezeci de săptămâni, sau 490 ani puși deoparte special pentru evrei, s-au încheiat, după cum am văzut, în anul 34 d. Hr. În acel timp, prin acțiunea sinedriului iudaic, națiunea și-a sigilat respingerea evangheliei, prin martiriul lui Ștefan și persecutarea urmașilor lui Hristos. Atunci, mesajul salvării, nemaifiind limitat la poporul ales, a fost dus lumii. Ucenicii, constrânși de persecuții să fugă din Ierusalim, ‘mergeau peste tot și propovăduiau Cuvântul’ (Fapte 8:4 engl.)” - *Ibid.*, p. 328 (engl.) (rom. cap. *Un reformator american*).

„Ușa pe care mulți dintre evreii convertiți o închiseseră pentru neamuri, a fost acum deschisă larg. Iar neamurile care acceptau evanghelia trebuiau să fie privite ca fiind egali ai ucenicilor iudei, fără să mai fie necesar să respecte ritualul tăierii împrejur.” - *Istoria faptelor apostolilor*, p. 136 (engl.) (rom. cap. *Un căutător după adevăr*).

5. SFÂNTUL LOCAȘ VA FI CURĂȚIT

a. Până când a durat perioada celor 2300 de zile? Ce a avut loc atunci? Daniel 8:14.

„Cele șaptezeci de săptămâni - 490 zile - fiind puse deoparte din cele 2300, au mai rămas 1810 zile. După sfârșitul celor 490 zile, trebuiau să se mai împlinească cele 1810 zile. Din anul 34 d. Hr., acestea se extind până în 1844. Ca urmare, cele 2300 zile din Daniel 8:14 se încheie în 1844. La încheierea acestei mari perioade profetice, după mărturia îngerului lui Dumnezeu, 'Sfântul locaș va fi curățit' (Daniel 8:14). Astfel, timpul curățirii Sanctuarului - despre care se credea în mod aproape universal că va avea loc la cea de-a doua venire - a fost indicat în mod clar.” - *Marea luptă*, p. 328 (engl.) (rom. cap. *Un reformator american*).

„În loc să vină pe pământ la încheierea celor 2300 zile în 1844, Hristos a intrat în sfânta sfintelor din sanctuarul ceresc pentru a îndeplini lucrarea finală de ispășire, care urma să preceadă revenirea Sa.” - *Ibid.*, p. 422 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

b. Ce are loc acum în Sanctuarul din cer? Evrei 4:14-16; 7:25; 9:11, 12, 23, 24; Apocalipsa 3:7, 8.

„Sfârșitul celor 2300 de zile în anul 1844 au marcat o criză importantă. Însă, în timp ce era adevărat că ușa speranței și a milei, prin care oamenii avuseseră timp de 18 secole intrare la Dumnezeu, a fost închisă, s-a deschis o altă ușă, și oamenilor li s-a oferit iertare de păcate prin mijlocirea lui Hristos în sfânta sfintelor. O parte a slujirii Sale se încheiase, doar pentru a face loc unei alteia. Mai era încă o 'ușă deschisă' către sanctuarul ceresc, unde Hristos slujea în favoarea păcătoșului.” - *Ibid.*, p. 429, 430 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- De ce este atât de importantă profeția din Daniel 8:14?
- Ce dovadă avem că cele 2300 zile profetice sunt ani literali?
- Timpul petrecut de Hristos pe pământ întărește principiul zi-an. În ce fel?
- De ce este anul 34 d. Hr important în profeție?
- Ce a crescut în importanță în viața creștină, începând cu 1844?

Sanctuarul

„Avem un Mare Preot, care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al măririi, în ceruri, ca slujitor al locului sfânt, și al adevăratului cort, ridicat de Domnul, nu de om” (Evrei 8:1, 2 engl. King James Version).

„Sanctuarul din cer, în care Isus slujește în favoarea noastră, este marele original, după care fusese copiat sanctuarul clădit de Moise.”- *Marea luptă*, p. 414 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

Studiu recomandat: *Patriarhi și profeți*, p. 343-358 (engl.) (rom. cap. *Sanctuarul și serviciile sale*).

Duminică

10 mai

1. SCOPUL SANCTUARULUI

a. Unde a promis Dumnezeu că va locui pe pământ, în mijlocul poporului Său? Exodul 25:8; 2 Cronici 6:1, 2; Isaia 66:1.

„Când Moise era pe punctul de a clădi sanctuarul ca locuință pentru Dumnezeu, el a fost instruit să facă toate lucrurile conform modelului arătat lui pe munte... Astfel, el și-a descoperit slăvitul ideal de caracter lui Israel, pe care dorea să îl facă locuința Sa. Modelul le-a fost arătat pe munte, când a fost dată legea de pe Sinai.”- *Hristos, Lumina lumii*, p. 208, 209 (engl.) (rom. cap. *Betezda și Sinedriul*).

„Toți cei care se închină lui Dumnezeu și care prețuiesc prezența Sa sfântă vor manifesta același spirit de sacrificiu în pregătirea unei case în care El să se poată întâlni cu ei.”- *Patriarhi și Profeți*, p. 344 (engl.) (rom. cap. *Sanctuarul și serviciile sale*).

„Casa în care Isus Se întâlnește cu copiii Săi trebuie să fie ordonată și atrăgătoare. Dacă există numai câțiva credincioși într-un loc, ridicați o casă drăguță dar modestă, și dedicându-I-o lui Dumnezeu, invitați-L pe Isus să fie musafirul vostru.”- *Mărturii*, vol. 5, p. 269 (engl.) (rom. cap. *Creșterea creștină*).

b. Care a fost întotdeauna scopul lui Dumnezeu în legătură cu poporul Său? Exod 29:45; Isaia 57:15.

„Din veșnicie, scopul lui Dumnezeu a fost ca fiecare ființă creată, de la cel mai strălucit și sfânt heruvim, până la om, să fie un templu în care să locuiască Acela care este Creatorul.”- *Hristos, Lumina lumii*, p. 161 (engl.) (rom. cap. *În templul Său*).

2. SANCTUARUL PĂMÂNTESC

- a. **Când Moise a primit misiunea de a construi sanctuarul, ce plan i-a fost arătat? Exodul 25:9, 40; Evrei 8:5. Ce model era acesta? Evrei 8:1, 2.**
-
-

„Întrebarea ‘Ce este Sanctuarul?’ primește un răspuns clar în scripturi. Termenul ‘sanctuar’, așa cum e folosit el în Biblie, se referă, în primul rând, la tabernacolul construit de Moise, ca o reprezentare a lucrurilor cerești; și, în al doilea rând, la ‘adevăratul tabernacol’ din cer, spre care indica sanctuarul pământesc. La moartea lui Hristos serviciile tipice (simbolice) au încetat. ‘Adevăratul tabernacol’ din cer este sanctuarul noului legământ.” - *Credința prin care trăiesc*, p. 202 (engl.) (rom. cap. *Chiar centrul lucrării Sale*).

- b. **Cum era împărțit tabernacolul, și ce servicii se îndeplineau în el zilnic? Ezechiel 45:4 (engl. „slujitori ai sanctuarului”); Evrei 9:2-5.**
-
-

„Clădirea era împărțită în două încăperi printr-o perdea bogată și frumoasă, sau un voal suspendat de stâlpi acoperiți cu aur; și o perdea asemănătoare închidea și intrarea primei încăperi...

Dincolo de voalul dinăuntru era sfânta sfințelor, unde era centrul serviciului simbolic al ispășirii și mijlocirii, și care forma veriga de legătură între cer și pământ. În această încăpere era chivotul, o lădiță din lemn de salcâm, căptușită în interior și exterior cu aur, și având o coroană de aur deasupra marginii superioare. Era făcută ca loc în care se păstrau tablele de piatră, pe care Dumnezeu însuși scrisese cele Zece Porunci. De aceea a fost numită chivotul testamentului lui Dumnezeu, sau chivotul legământului, pentru că Cele zece porunci erau fundamentul legământului făcut între Dumnezeu și Israel.

Capacul lădiței sfinte se chema tronul milei...

Deasupra tronului milei era Șekina, manifestarea Prezenței divine; și dintre heruvimi, Dumnezeu își făcea cunoscută voia Sa.” - *Patriarhi și profeți*, p. 347-349 (engl.) (rom. cap. *Sanctuarul și serviciile sale*).

3. JERTFA PENTRU PĂCAT

- a. **Ce măsuri au fost luate pentru păcătoșii care călcașeră legea din ignoranță? Preot: Leviticul 4:2-6; adunarea: Leviticul 4:13-15; un conducător: Leviticul 4:22-24; omul de rând: Leviticul 4:27-29.**

„Zi după zi păcătosul pocăit își aducea jertfa la ușa tabernacolului, și așezându-și mâinile pe capul victimei, își mărturisea păcatele, transferându-le astfel în mod simbolic de la el asupra jertfei nevinovate. Animalul era apoi înjunghiat. ‘Fără vărsare de sânge’, spune apostolul Pavel, nu este iertare de păcate. ‘Viața trupului stă în sânge’ (Leviticul 17:11). Legea încălcată a lui Dumnezeu cerea moartea celui ce a încălcat-o. Sângele, reprezentând viața pierdută a păcătosului, a cărui vină o purta victima, era dus de preot în locul sfânt, și era stropit înaintea perdelei, în spatele căreia se afla chivotul conținând legea pe care păcătosul o încălcase. Prin această ceremonie păcatul era transferat în mod simbolic, prin sânge, asupra sanctuarului. În unele cazuri, sângele nu era dus direct în locul sfânt; însă carnea trebuia mâncată atunci de către preot, după cum le poruncise Moise fiilor lui Aaron, spunând: ‘Dumnezeu v-a dat-o ca să purtați nelegiuirea adunării’ (Leviticul 10:17). Ambele ceremonii simbolizau în mod asemănător transferarea păcatelor de la păcătosul pocăit asupra sanctuarului.

Astfel era lucrarea care continua, zi după zi, de-a lungul anului. Păcatele lui Israel erau transferate astfel asupra sanctuarului, și devenea necesară o lucrare specială pentru îndepărtarea lor. Dumnezeu a poruncit să se facă o ispășire pentru fiecare dintre încăperile sfinte.”- *Marea luptă*, p. 418, 419 (engl.) (rom. cap. *Ce este sanctuarul?*).

- b. **Când a fost întemeiat sistemul de jertfe, și de ce? Geneza 4:3-5; Galateni 3:19.**

„Când omul a căzut încălcând legea, aceasta nu a fost schimbată, ci s-a întemeiat un sistem ca remediu pentru a-l aduce pe om înapoi la ascultare. A fost dată promisiunea unui Salvator și au fost întemeiate darurile de jertfe aduse ca sacrificiu, care indicau în viitor spre moartea lui Hristos ca marea jertfă pentru păcat. Însă dacă Legea lui Dumnezeu nu ar fi fost încălcată niciodată, nu ar fi fost nevoie de moarte, nici de un Salvator; ca urmare, nu ar fi fost nevoie de sacrificii.”- *Patriarhi și profeți*, p. 363 (engl.) (rom. cap. *Legea și legămintele*).

4. PREOTUL DE RÂND

- a. **Cine au fost cei chemați de Dumnezeu să slujească fiind preoți ai sanctuarului? Exodul 28:1; 29:4. Ce poruncă lămurită le-a fost dată? Leviticul 10:9-11.**
-

„Preoților care ardeau tămâia în fața Domnului li se cerea să folosească focul aprins de Dumnezeu, care ardea zi și noapte, și nu se stingea niciodată. Dumnezeu a dat instrucțiuni explicite referitor la cum trebuia condusă fiecare parte a serviciului Său, pentru ca toate lucrurile în legătură cu închinarea Sa sfântă să fie în armonie cu caracterul Său sfânt. Și orice abatere de la instrucțiunile exprese ale lui Dumnezeu în legătură cu serviciul Său sfânt se pedepsea cu moartea.” - *Temperanța*, p. 43 (engl.)

„Asistat de fii săi, Aaron aduse jertfele pe care i le ceruse Dumnezeu, și își înalță mâinile și binecuvântă poporul. Totul fusese făcut după cum poruncise Dumnezeu, iar El acceptă jertfa lui, și își descoperi slava Sa într-un mod remarcabil; focul coborî de la Domnul și consumă jertfa de pe altar.” - *Patriarhi și profeți*, p. 359 (engl.) (rom. cap. *Sanctuarul și serviciile sale*).

- b. **Cât de des trebuia preotul să aducă jertfe? Exodul 29:39. Ce reprezintă aceasta în zilele noastre? Psalmii 55:17.**
-

„Când preoții intrau dimineața și seara în locul sfânt la vremea arderii tămâiei, jertfa zilnică era pregătită pentru a fi oferită pe altarul din curtea de afară. Acesta era un timp de interes intens pentru închinătorii strânși la tabernacol. Înainte de a intra în prezența lui Dumnezeu prin slujirea preotului, ei trebuiau să se angajeze într-o cercetare serioasă a inimii și mărturisire a păcatului. Ei se uneau în rugăciune tăcută, cu fețele îndreptate spre locul sfânt. Astfel, cererile lor se înalțau cu norul de tămâie, în timp ce credința se prindea de meritele unui Salvator promis prefigurat prin jertfa ispășitoare. Orele desemnate pentru jertfa de dimineață și de seară erau privite ca sfinte, și au ajuns să fie respectate ca timpul fix stabilit pentru închinare în întreaga națiune iudaică. Iar când, în timpurile ce au urmat evreii au fost risipiți ca prizonieri în țări îndepărtate, ei își mai întorceau încă fețele spre Ierusalim și aduceau cererile lor Dumnezeului lui Israel. În acest obicei, creștinii au un exemplu pentru rugăciunea de dimineață și de seară. În timp ce Dumnezeu condamnă un lanț obișnuit de ceremonii lipsite de spiritul închinării, El privește cu mare plăcere asupra acelor care Îl iubesc, și se apleacă dimineața și seara pentru a căuta iertare pentru păcatele comise și pentru a-și prezenta cererile pentru binecuvântările necesare.” - *Ibid.*, p. 353, 354 (engl.) (rom. cap. *Sanctuarul și serviciile sale*).

5. MARELE PREOT

- a. **Cine a fost ales de Dumnezeu pentru a fi mare preot în sanctuarul din pustie? Exodul 29:5-7. Care era datoria marelui preot? Evrei 9:25.**

„Doar o dată pe an putea marele preot să intre în sfânta sfintelor, după cea mai atentă și mai solemnă pregătire. Nici un ochi omenesc în afară de cel al marelui preot nu putea privi măreția sfântă a acelei încăperi, pentru că aceasta era locuința deosebită a slavei vizibile a lui Dumnezeu. Marele preot intra întotdeauna plin de tremur, în timp ce poporul aștepta cu liniște solemnă întoarcerea sa.” - *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 274, 275.

- b. **În timp ce marele preot slujea în sfânta sfintelor în Ziua Ispășirii, ce trebuia să facă poporul? Leviticul 23:27-32. Când a început Ziua Ispășirii în cer? Daniel 8:14; Isaia 22:12-14, 20-22 (compară cu Apocalipsa 3:7, 8).**

„În 1844 Marele nostru Preot a intrat în sfânta sfintelor din sanctuarul ceresc, pentru a începe lucrarea judecății de cercetare... Când se îndeplinea lucrarea de ispășire de către marele preot în sfânta sfintelor din sanctuarul pământesc, oamenii li se cerea să își întristeze sufletele înaintea lui Dumnezeu, și să își mărturisească păcatele, pentru ca acestea să le fie ispășite și îndepărtate. Ni se va cere nouă ceva mai puțin în această zi antipică a ispășirii, când Hristos pledează în sanctuarul de sus în favoarea poporului Său, și decizia finală, irevocabilă va fi pronunțată în fiecare caz?” - *Selected Messages*, vol. 1, p. 125.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- De ce binecuvântări ne bucurăm ca urmare a faptului că avem un Dumnezeu căruia ne închinăm în sanctuar?
- Moise a văzut un model al caracterului lui Dumnezeu (cele Zece Porunci) și un model al locuinței Lui. Cum sunt acestea în legătură?
- Cum funcționa sistemul de jertfe în vechiul Israel, și cum funcționează acesta astăzi?
- Ce se întâmplă când neglijăm să avem închinarea de dimineață și de seară?
- De ce este important să înțelegem Ziua Ispășirii?

Ziua ispășirii

„În ziua a zecea a acestei a șaptea luni va fi ziua ispășirii: atunci să aveți o adunare sfântă, să vă smeriți sufletele, și să aduceți Domnului jertfe mistuite de foc” (Leviticul 23:27).

„O dată pe an, în marea Zi a Ispășirii, preotul intra în locul prea sfânt pentru curățirea sanctuarului. Lucrarea îndeplinită acolo încheia ciclul anual al slujirii.” - *Patriarhi și profeți*, p. 355 (engl.) (rom. cap. *Sanctuarul și serviciile sale*).

Studiu recomandat: *Marea luptă*, p. 479-491 (engl.) (rom. cap. *Judecata de cercetare*).

Duminică

17 mai

1. ISPĂȘIRE PENTRU PĂCAT

- a. **Ce măsuri pline de har au fost luate pentru a face ispășire pentru păcatul lui Adam? Geneza 3:15, 21.**

„În clipa când Adam a cedat în fața ispitei lui Satan și a făcut exact lucrul pe care Dumnezeu i-a spus să nu îl facă, Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a stat între cei vii și cei morți spunând: ‘Lasă ca pedeapsa să cadă asupra Mea. Voi sta în locul omului. Mai dă-i încă o șansă.’ Păcătuirea a așezat întreaga lume sub o sentință de moarte. Însă în cer s-a auzit o voce spunând: ‘Am găsit o răscumpărare’ (Iov 33:24). Cel care nu a cunoscut păcat a fost făcut păcat pentru omul căzut.” - *The Signs of the Times*, 27 iunie 1900.

- b. **Ce sistem a fost orânduit de Dumnezeu, și cum s-a simțit Adam când a trebuit să aducă prima jertfă pentru păcat?**

„Când [Adam] a înjunghiat victima nevinovată, el tremura la gândul că păcatul său trebuie să verse sângele Mielului fără pată al lui Dumnezeu. Această scenă i-a dat un sens mai profund și mai viu al mărimii fărădelegii sale, pe care nimic în afară de moartea iubitului Fiul al lui Dumnezeu nu o putea ispăși.” - *Patriarhi și profeți*, p. 68 (engl.) (rom. cap. *Planul de mântuire*).

2. SLUJIREA ZILNICĂ

a. Care era datoria zilnică în sanctuar a preoților de rând? Numeri 28:4; Evrei 10:11.

„Slujirea din sanctuarul pământesc era compusă din două împărțiri: preoții slujeau zilnic în sfânta, în timp ce o dată pe an marele preot îndeplinea o lucrare specială de ispășire în sfânta sfințelor, pentru curățirea sanctuarului. Zi după zi păcătosul pocăit își aducea jertfa la ușa cortului și, așezându-și mâna pe capul victimei, mărturisea păcatele sale, transferându-le astfel în mod simbolic de pe el asupra jertfei nevinovate. Apoi animalul era înjunghiat.” - *Marea luptă*, p. 418 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

„În fiecare dimineață și în fiecare seară se ardea pe altar un miel de un an, cu jertfa de mâncare corespunzătoare, simbolizând astfel consacrarea zilnică a națiunii față de Iehova, și astfel dependența lor constantă de sângele ispășitor al lui Hristos. Dumnezeu a poruncit expres ca fiecare jertfă prezentată în serviciul sanctuarului să fie ‘fără cusur’ (Exod 12:5). Preoții trebuia să examineze toate animalele aduse ca jertfă și trebuiau să respingă fiecare în care se descoperea vreun defect.” - *Patriarhi și profeți*, p. 352 (engl.) (rom. cap. *Sanctuarul și serviciile sale*).

b. Înainte ca preoții să intre în sanctuar, ce li se poruncise să facă? Exodul 30:18-21; 40:30-32.

„Între altar și ușa cortului era ligheanul, care era de asemenea din aramă, făcut din oglinzile aduse de către femeile din Israel ca jertfă de bună voie. La lighean, toți preoții trebuia să își spele mâinile și picioarele oridecâte ori intrau în încăperile sfinte, sau se apropiau de altar pentru a oferi o ardere de tot Domnului.” - *Ibid.*, p. 347, 348 (engl.) (rom. cap. *Sanctuarul și serviciile sale*).

„Astfel preoții nu aveau voie să intre în sanctuar cu încălțăminte în picioare. Particulele de praf care se lipeau de încălțăminte aveau să desacralizeze locul sfânt. Ei trebuia să își lase încălțăminte în curte înainte de a intra în sanctuar, și de asemenea să își spele atât mâinile cât și picioarele înainte de a sluji în cort sau la altarul pentru jertfele mistuite de foc. Astfel li se prezenta în mod constant lecția că orice mânăjitură trebuie îndepărtată de acei care se apropie de prezența lui Dumnezeu.” - *Ibid.*, p. 350 (engl.) (rom. cap. *Sanctuarul și serviciile sale*).

3. SFÂNTA SFINTELOR

a. Ce separa cele două încăperi, și ce obiect a fost așezat în sfânta sfințelor? Exodul 26:31-34; Evrei 9:3-5 (engl. „tămâietorul”).

„Splendida perdea care forma tavanul, brodată pe dinăuntru cu chipuri de îngeri în albastru, purpuriu și cărămiziu, adăugau la frumusețea scenei. Și dincolo de perdeaua a doua era sfânta Șekina, manifestarea vizibilă a slavei lui Dumnezeu, înaintea căreia nimeni în afară de marele preot nu putea să intre și să trăiască.” - *Marea luptă*, p. 414 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

„Toată mobila acestei [prime] încăperi arăta ca aurul curat și reflecta chipul celui care intra în acel loc. Perdeaua care separa aceste două compartimente arăta glorios. Era din diferite culori și materiale, cu o margine frumoasă, cu figuri de aur lucrate în ea, reprezentând îngeri.” - *Spiritual Gifts*, vol. 1, p. 159.

b. Cum și-a manifestat Dumnezeu prezența între copiii lui Israel, în special în sanctuar? Exodul 40:34, 35; Leviticul 16:2.

„În spatele celei de a doua perdele era chivotul legământului, și în fața lăzii sfinte era trasă perdeaua frumoasă și bogată. Această perdea nu ajungea până la acoperișul încăperii. Slava lui Dumnezeu, care era deasupra tronului harului, putea fi văzută din ambele încăperi, însă într-o măsură mult mai mică din prima încăpere. Exact în fața lăzii, însă separat de o perdea era altarul de aur pentru tămâie. Focul de pe acest altar a fost aprins de Domnul Însuși, și era păstrat cu sfințenie, fiind alimentat cu tămâie sfântă, ce umplea sanctuarul cu norul ei mirositor zi și noapte. Mirosul acesteia se răspândea la distanță de mile în jurul cortului. Când preotul aducea tămâia înaintea Domnului, el privea spre tronul harului. Deși nu putea să îl vadă, știa că este acolo; și când tămâia se ridica asemenea unui nor, slava lui Dumnezeu cobora deasupra tronului harului și umplea sfânta sfințelor și era vizibilă în sfânta; iar slava umplea adesea ambele încăperi încât preotul nu mai putea oficia și era obligat să stea la ușa cortului.” - *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 273, 274.

„Deasupra chivotului, și formând capacul lăzii sfinte, era tronul harului, o piesă de o măiestrie magnifică, deasupra căreia erau doi heruvimi, unul la fiecare capăt, și erau făcuți din aur masiv. În această încăpere, prezența divină se manifesta în norul de slavă dintre heruvimi.” - *Marea luptă*, p. 412 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

4. ROLUL MARELUI PREOT

- a. **Ce eveniment special avea loc în ziua a zecea a lunii a șaptea?**
Leviticul 16:29-31; Numeri 29:7.
-

„O dată pe an, în marea Zi a Ispășirii, preotul intra în locul prea sfânt pentru curățirea sanctuarului. Lucrarea de acolo încheia ciclul anual al slujirii”. - *Marea luptă*, p. 419 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

„În a zecea zi a lunii a șaptea, marele preot intra în încăperea cea mai tainică, sau în locul prea sfânt, în care îi era interzis, sub amenințarea cu moartea, să intre la altă dată. Curățirea sanctuarului ce era îndeplinită atunci, încheia ciclul anual al slujirii.” - *The Spirit of Prophecy*, vol. 4, p. 263.

„În sistemul mozaic, curățirea sanctuarului, sau marea Zi a Ispășirii, se făcea în a zecea zi a lunii a șaptea din calendarul evreiesc (Leviticul 16:29-34), când marele preot, după ce făcuse ispășire pentru întregul Israel, și îndepărtase păcatele lor din Sanctuar, venea și binecuvânta poporul.” - *Marea luptă*, p. 400 (engl.) (rom. cap. *Profeții împlinite*).

- b. **Ce i se poruncise marelui preot să facă înainte de a intra în locul prea sfânt? Leviticul 16:2-6, 16.**
-

„În fața tronului harului, Dumnezeu conversa cu marele preot. Dacă rămânea neobișnuit de mult în sfânta sfintelor, oamenii erau adesea îngroziți, temându-se că din cauza păcatelor lor sau din cauza vreunui păcat al preotului, slava Domnului îl omorâse. Însă, când auzeau clinchetul clopoștelor de la haina sa, ei erau foarte ușurați. Atunci el ieșea și binecuvânta poporul.” - *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 275.

„În sfânta sfintelor marele EU SUNT și-a preluat locuința și nici unei ființe omenești nu i s-a permis să intre acolo, decât dacă era numit de Dumnezeu să facă aceasta. Acolo, deasupra tronului harului, umbrit de aripile heruvimilor, locuia Șekina slavei, semnul perpetuu al prezenței Sale; în timp ce pieptarul marelui preot, de care erau prinse pietrele prețioase, făcea cunoscut din sfânta curte mesajul solemn al lui Iehova către popor. Minunată dispensațiune, când Cel Sfânt, Creatorul cerurilor și al pământului, își manifesta astfel slava, și descoperea voia Sa copiilor oamenilor!” - *The Review and Herald*, 2 martie 1886.

5. CEI DOI ȚAPI

- a. **Care era semnificația celor doi țapi luați în Ziua Ispășirii, și ce i se făcea țapului ales ca jertfă pentru păcat? Leviticul 16:7, 8, 16.**

„În Ziua Ispășirii doi iezi erau aduși la ușa cortului, și se trăgea la sorți, ‘un sort pentru Domnul și un sort pentru Azazel’ (Leviticul 16:8). Țapul asupra căruia cădea sortul pentru Domnul trebuia sacrificat ca jertfă pentru păcat în contul poporului.” - *Marea luptă*, p. 419 (engl.) (rom. cap. *Ce este Sanctuarul?*).

- b. **Ce se întâmpla cu țapul ispășitor - Azazel - care rămânea în viață? Leviticul 16:20-22. Ce simboliza fiecare dintre acești țapi?**

„Lucrarea lui Hristos pentru salvarea omului și pentru curățirea universului de păcat va fi încheiată prin îndepărtarea păcatelor din sanctuarul ceresc și prin așezarea acestor păcate asupra lui Satan, care va purta în cele din urmă pedeapsa.” - *Patriarhi și profeți*, p. 358 (engl.) (rom. cap. *Sanctuarul și serviciile sale*).

„Când slujirea în sfânta sfintelor a fost încheiată, și păcatele lui Israel au fost îndepărtate din sanctuar prin meritele sângelui jertfei pentru păcat, atunci țapul ispășitor era prezentat viu înaintea Domnului... În mod asemănător, când lucrarea de ispășire din sanctuarul ceresc va fi fost încheiată, atunci, în prezența lui Dumnezeu și a îngerilor cerești și a oștirii celor mântuiți, păcatele poporului lui Dumnezeu vor fi așezate asupra lui Satan; el va fi declarat vinovat de toate relele pe care i-a determinat să le săvârșească. Și după cum țapul ispășitor era trimis într-un pământ nelocuit, tot astfel Satan va fi alungat pe pământul pustiu, o pustie nelocuită și tristă.” - *Marea luptă*, p. 658 (engl.) (rom. cap. *Pustirea pământului*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- Explicați ispășirea în umbră și în realitate (în tip și în antitip).
- Numiți câteva dovezi care demonstrează sfințenia serviciului din sanctuar.
- Ce se afla în a doua încăpere a sanctuarului, în sfânta sfintelor?
- Ce descoperă marele har al lui Dumnezeu în serviciul sanctuarului?
- Ce reprezentau cei doi țapi?

Căsătoria - o instituție divină

„De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup” (Geneza 2:24).

„Când Creatorul a unit mâinile perechii sfinte în legătura de căsătorie, spunând că omul ‘va lăsa pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup’ (Geneza 2:24), El a enunțat legea căsătoriei pentru toți copiii lui Adam până la încheierea timpului.”- *Cugetări de pe muntele fericirilor*, p. 63, 64 (engl.)

Studiu recomandat: *Cugetări de pe muntele fericirilor*, p. 63-65 (engl.)

Duminică

24 mai

1. DUMNEZEU A INSTITUIT CĂSNICIA

- a. După ce Adam a dat nume fiecărui animal, ce eveniment a avut loc? Geneza 2:18, 21, 22. Cum privește Dumnezeu căsnicia? Evrei 13:4 (engl.: „Căsnicia este în totul demnă de onoare”).

„Dumnezeu a sărbătorit prima nuntă. Astfel instituția are ca întemeietor al ei pe Creatorul Universului... Când principiile divine sunt recunoscute și onorate în această relație, căsătoria este o binecuvântare; ea păzește curăția și fericirea rasei umane, se îngrijește de nevoile sociale ale omului, înalță natura fizică, intelectuală și morală.”- *Patriarhi și profeti*, p. 46 (engl.) (rom. cap. *Creațiunea*).

- b. Ce înseamnă faptul că Eva a fost creată din coasta lui Adam? Efeseni 5:22-24; Coloseni 3:18.

„Eva a fost creată dintr-o coastă a lui Adam, însemnând că ea nu trebuie să îl controleze fiindu-i cap, nici nu trebuie să fie călcată de picioarele lui ca inferioară, ci că trebuie să stea de partea sa ca egală, pentru a fi ocrotită și protejată de el. Ca parte din om, os din oasele lui, și carne din carnea lui, ea era al doilea lui eu, arătând legătura strânsă care trebuie să existe în această relație.”- *Ibid.*, p. 46 (engl.) (rom. cap. *Creațiunea*).

2. O OCAZIE DE VESELIE

a. Ce eveniment arată că Domnul aprobă instituția căsătoriei? Ioan 2:1, 2.

„Hristos a venit în lumea noastră pentru a face ca lumina cerească să strălucească în întunericul moral. El a venit pentru a-i face pe oameni să înțeleagă faptul că instituția căsătoriei este sacră. Prezența Sa în Cana a dat o înaltă aprobare acestei orânduiei.” - *Manuscript Releases*, vol. 10, p. 188.

„Hristos nu a venit să distrugă această instituție [sacră și sfântă], ci pentru a o restaura la sfințenia și caracterul ei înălțat de la început. El a venit să restaureze chipul moral al lui Dumnezeu în om, și Și-a început lucrarea confirmând relația de căsătorie. Cel care a făcut prima pereche sfântă, și care a creat pentru ei un paradis, Și-a pus sigiliul Său asupra instituției căsătoriei, sărbătorită mai întâi în Eden.” - *Ibid.*, p. 203.

„Atât în Noul, cât și în vechiul Testament, relația de căsătorie este folosită pentru a reprezenta unirea duioasă și sfântă care există între Hristos și poporul Său, cei răscumpărați pe care El i-a răscumpărat cu prețul Calvarului.” - *Cugetări de pe muntele fericirilor*, p. 64 (engl.)

b. Ce spun Scripturile despre un cămin fericit? Psalmii 128.

„Scripturile afirmă că atât Isus cât și ucenicii au fost chemați la sărbătoarea nunții [în Cana]. Hristos nu a dat creștinilor nici o aprobare pentru a spune, când sunt invitați la o căsătorie, ‘Nu ar trebui să fim prezenți la astfel de ocazii vesele.’ Participând la această sărbătoare, Hristos ne-a învățat că El vrea ca noi să ne bucurăm cu cei ce se bucură în ascultarea de statutele Sale. El nu a descurajat niciodată festivitățile omenirii când acestea s-au desfășurat în armonie cu legile Cerului. E drept ca urmașii lui Hristos să participe la o întâlnire pe care Hristos a onorat-o cu prezența Sa. După ce a participat la această sărbătoare, Hristos a mai participat la multe altele, sfințindu-le prin prezența și învățătura Sa.” - *The Signs of the Times*, 30 august 1899.

„Dacă fericirea noastră constă în a-i face pe alții fericiți, atunci suntem cu adevărat fericiți. Adevăratul ucenic nu va trăi o viață pentru a mulțumi iubitul eu, ci pentru Hristos, și pentru binele celor neînsemnați ai Săi. Pentru cauza lui Hristos el trebuie să își sacrifice comoditatea, plăcerea, confortul, conveniența, voința sa, și propriile sale dorințe egoiste, sau altfel nu va domni niciodată cu El pe tronul Său.” - *Mărturii*, vol. 1, p. 85, 86 (engl.) (rom. cap. *Căsătoria și lucrurile ulterioare*).

„Căsătoria, o unire pe viață, este un simbol al unirii dintre Hristos și biserica Sa. Spiritul pe care îl manifestă Hristos față de biserică este spiritul pe care soțul și soția trebuie să îl manifeste unul față de celălalt.” - *Ibid.*, vol. 7, p. 46 (engl.) (rom. cap. *Slujirea acceptabilă*, subcap. *Responsabilitățile vieții de căsnicie*).

3. ROLUL SOȚULUI

- a. **Ce recomandă Biblia soțului, legătura casei, referitor la cămin? Efeseni 5:25, 28; Coloseni 3:19.**

„Domnul l-a numit pe soț capul soției pentru a fi protectorul ei; el este legătura casei, unind laolaltă toți membrii... Autoritatea lui Hristos se exercită cu înțelepciune, amabilitate și gingășie; tot astfel să își exercite și soțul puterea și să imite marele Cap al bisericii.” - *Credința prin care trăiesc*, p. 259 (engl.).

- b. **Numiți atitudinile corecte în contrast cu cele greșite ale unui soț și tată. Geneza 18:18, 19; Efeseni 6:4; Evrei 12:7-9.**

„Tatăl trebuie să impună în familie virtuțile mai riguroase - energia, integritatea, onestitatea, răbdarea, curajul, sânguinta și simțul practic. Iar ceea ce așteaptă de la copii trebuie să practice el însuși, ilustrând aceste virtuți în propriul său comportament bărbătesc.” - *Pe urmele Marelui Medic*, p. 391 (engl.) (rom. cap. *Influențele căminului*).

„Nu este nici o dovadă de bărbăție din partea soțului să se ocupe tot timpul cu poziția sa de cap al familiei. A-l auzi mereu citând Scriptura pentru a-și susține pretențiile sale de autoritate nu crește respectul față de el. A cere soției sale, mama copiilor lui, să acționeze conform planurilor sale ca și când acestea ar fi infailibile, nu îi crește bărbăția.” - *Manuscript Releases*, vol. 13, p. 82.

„Mulți soți nu înțeleg suficient și nu apreciază grijile și nedumeririle pe care trebuie să le îndure soțiile lor, mărginite toată ziua la un cerc interminabil de datorii casnice. Ei vin adesea acasă cu sprâncenele încruntate, neaducând nici o rază de soare în cercul familiei. Dacă masa nu este gata la timp, soția obosită, care este adesea administratorul casei, asistentă medicală și doică, bucătar și slujitor al casei - toate în una - este salutăată cu critică. Soțul exigent s-ar putea apleca pentru a-i lua copilul neliniștit din brațele ei obosite pentru ca pregătirile pentru masa familiei să fie grăbite; dar dacă micuțul este neliniștit și se agită în brațele tatălui, doar rareori va simți el că este de datoria lui să fie doică și să încerce să îl liniștească și să îl calmeze. El nu își ia timp să se gândească de câte ore suportă mama agitația celui mic, ci strigă nerăbdător: ‘Ia, mamă, ține-ți copilul.’ Nu este acesta copilul lui în aceeași măsură ca și al ei? Nu este el sub aceeași obligație firească de a îndura cu răbdare partea sa de povară din creșterea copiilor săi?” - *Căminul advent*, p. 224, 225 (engl.) (rom. cap. *Ce fel de soț să nu fi*).

4. REGINA CĂMINULUI

a. Cum descrie Biblia o soție adevărată, virtuoasă, creștină? Proverbe 18:22; 19:14; 31:10, 11, 30.

„Soțul este capul familiei, după cum Hristos este capul bisericii; și orice cale pe care o urmează soția pentru a-i scădea influența și a-l face să coboare de la acea poziție demnă, plină de responsabilitate, este neplăcută lui Dumnezeu. Este datoria soției să renunțe la dorințele și voința ei în favoarea soțului ei. Amândoi trebuie să renunțe, însă cuvântul lui Dumnezeu dă prioritate judecății soțului. Și nu va știrbi demnitatea unei soții dacă ea renunță în favoarea celui pe care l-a ales ca sfătuitor, consilier și protector.”- *Mărturii*, vol. 1, p. 307, 308 (engl.) (rom. cap. *Religia în familie*).

„Mulți soți se limitează la cuvintele ‘Nevestelor, fiți supuse’ dar noi vom citi concluzia aceleiași dispoziții, care este: ‘după cum se cuvine în Domnul’” - *Manuscript Releases*, vol. 13, p. 74.

b. Ce poruncă dă Domnul reginei familiei? 1 Petru 3:1, 2; Filipeni 2:14.

„În timp ce stăpâna gospodăriei poate că își îndeplinește datoriile exterioare cu exactitate, poate că se plânge continuu de sclavia la care este condamnată, și își exagerează responsabilitățile și restricțiile comparându-și soarta cu ceea ce apreciază ea a fi viața mai înălțată a femeii, și nutrește dorințe nesfințite după o poziție mai ușoară, lipsită de grijile neînsemnate și de pretențiile excesive care îi irită spiritul. Puțin visează ea că în acea sferă de acțiune atât de diferită la care aspiră ar fi la fel de sigur asediată de încercări tot atât de iritante, însă probabil de alt fel. În timp ce tânjește fără nici un rezultat după o viață diferită, ea hrănește o nemulțumire păcătoasă și își face căminul foarte neplăcut pentru soțul și copiii ei.

Adevărata soție și mamă va urma o cale cu totul opusă acesteia. Ea își va îndeplini datoriile cu demnitate și voieșie, fără să considere degradant să facă ea însăși ceea ce e necesar pentru a avea o gospodărie bine pusă la punct. Dacă privește spre Dumnezeu ca tăria și mângâierea ei, și caută să își îndeplinească datoria zilnică prin înțelepciunea Sa, ea îl va lega pe soțul ei de inima ei, și își va vedea copiii ajungând la maturitate ca bărbați și femei onorabili, ce au forța morală de a urma exemplul mamei lor.”- *The Health Reformer*, 1 august 1877.

5. O RELAȚIE PE VIAȚĂ

- a. **Conform Cuvântului lui Dumnezeu, pentru cât timp sunt uniți soțul și soția de jurământul căsătoriei? Marcu 10:6-12; Romani 7:1-3; 1 Corinteni 7:39.**

„Acest legământ [al căsătoriei] unește destinele a două persoane cu legături pe care nimic în afară de mâna morții nu trebuie să le desfacă.”- *Mărturii*, vol. 4, p. 507 (engl.) (rom. cap. *Căsătorii nebiblice*).

„Cum e astăzi cu relația de căsătorie? Nu este aceasta pervertită și mânjită exact ca în zilele lui Noe? Ziarele raportează zilnic divorțuri peste divorțuri. Aceasta este căsătoria despre care vorbește Hristos când spune că înainte de potop ‘se însurau și se măritau’ (Matei 24:38).”- *Manuscript Releases*, vol. 7, p. 56.

- b. **Dacă există o separare nefericită între soț și soție, care sunt cele două alternative? Maleahi 2:13-16; 1 Corinteni 7:10, 11.**

„Isus a venit în lumea noastră pentru a corecta greșelile [omului] și pentru a restaura în om chipul moral al lui Dumnezeu. În mintea învățătorilor lui Israel își făcuseră loc sentimente greșite referitor la căsătorie. Acestea făceau fără efect instituția sacră a căsătoriei. Omul devenea atât de împietrit încât pentru cele mai banale motive se separa de soția sa...

Hristos a venit să corecteze aceste rele, iar prima Sa minune a fost îndeplinită cu ocazia nunții. Astfel El a anunțat lumii faptul că, atunci când este păstrată pură și nepătată, căsătoria este o instituție sacră.”- *Ibid.*, vol. 10, p. 198.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- Cum descrie Biblia crearea femeii?
- Doar când poate o nuntă să fie o ocazie cu adevărat plină de bucurie - și de ce?
- Cum poate un soț să își îmbunătățească relația cu soția sa?
- Cum poate o soție să își îmbunătățească relația cu soțul ei?
- Care este dovada că în înțelepciunea Sa Dumnezeu a proiectat căsătoria să fie o relație pe viață?

Darul Sabatului Întâi pentru Misiunea Cehoslovacă

Țara Cehoslovacia, situată în Europa Centrală, a fost întemeiată în 1918 la sfârșitul Primului Război Mondial ca una dintre statele urmașe ale Imperiului Austro-Ungar. Ea era formată din teritoriile actualei Republici Cehia, ale Slovaciei, și Rutenia Carpatică. În 1948, partidul comunist a preluat controlul țării, libertatea religioasă a fost desființată, și ateismul a devenit ideologia oficială a țării. În 1989, țara a devenit din nou democratică când libertatea conștiinței a fost garantată oamenilor. La trei ani mai târziu Cehoslovacia a fost divizată, iar teritoriul ei a devenit, așa cum este cunoscut astăzi, Republica Cehă și Slovacia.

Lucrarea noastră în Cehoslovacia a început chiar în primii ani ai Mișcării de Reformă. În 1923 existau 43 de membri în acea țară. Apoi comunismul a pătruns în țară și credincioșii nu au putut să se mai întâlnească. Păstorul a fost bătut, iar turma risipită. Însă conducătorul a avut o experiență foarte interesantă în închisoare. Soția sa a reușit să îi aducă o copie a cărții Marea Luptă, iar el a citit și a recitat cartea, realizând că făcuse o mare greșală prin faptul că nu instruiseră tinerii să îi ia locul. El și-a mărturisit Domnului greșala și a avut o experiență autentică a convertirii. A început să își transmită mesajele către comunitate prin poezii. A scris 150 de poezii și a adăugat fiecăreia o melodie. Credincioși au fost mângâiați de mesajele fratelui și le-au cântat și ei. În cele din urmă biserica s-a împrăștiat fiind atât de mulți ani fără un conducător. După ce a fost eliberat din închisoare, el a început imediat să îi instruiască pe tineri, după cum promisese Domnului.

În 1995, Cehoslovacia a devenit o misiune, și astăzi avem un nou grup de membri, pe lângă rămășița celor care au trecut prin zile întunecate. Plănuim să construim un loc de întâlnire și să înaintăm în proclamarea Soliei Celui de-al Treilea Înger.

Avem nevoie de ajutorul vostru. Vă rugăm fiți generoși când se strânge acest dar special.

Frații și surorile voastre din Misiunea Cehoslovacă

Familia creștină

„Fiii noștri sunt ca niște odrasle care cresc în tinerețea lor; fetele noastre ca niște stâlpi săpați frumoși, care fac podoaba caselor împărătești” (Psalmii 144:12).

„Cea mai mare dovadă ce poate fi prezentată lumii despre puterea creștinismului este o familie bine ordonată, bine disciplinată. Aceasta va recomanda adevărul așa cum nimic altceva nu o poate face; pentru că aceasta este un martor viu despre puterea sa practică asupra inimii.” - *Mărturii*, vol. 4, p. 304 (engl.).

Studiu recomandat: *Îndrumarea copilului*, p. 318-325, 434-443 (engl.) (rom. cap. *Profesori și părinți în parteneriat, Puterea fascinantă a modei*).

Duminică

31 mai

1. UN MIC CER PE PĂMÂNT

- a. **Pentru a avea un cămin fericit, ce cere cuvântul lui Dumnezeu atât de la soți cât și de la soții? 1 Corinteni 7:3,4; Galateni 6:2; Efeseni 5:33 (engl. „și femeia să aibă reverență față de bărbat”).**

„Nu încercați să vă obligați unul pe altul să faceți după cum vreți voi. Nu puteți face aceasta și totuși să vă păstrați iubirea unul pentru celălalt. Manifestările de voință proprie distrug pacea și fericirea căminului. Nu faceți ca viața voastră de căsătorie să fie una de certuri. Dacă faceți astfel, veți fi amândoi nefericiți. Fiți amabili în vorbire și gingași în acțiuni, renunțând la propriile voastre dorințe. Păziți-vă bine cuvintele, pentru că acestea au o influență puternică spre bine sau spre rău. Nu permiteți nici un ton ascuțit în vocile voastre. Aduceți în viața voastră comună parfumul asemănării cu Hristos.” - *Mărturii*, vol. 7, p. 47 (engl.) (rom. cap. *Responsabilitățile vieții de căsnicie*).

- b. **Cum descrie inspirația un cămin cu adevărat creștin? Psalmii 128; Isaia 61:9. Cum poate căminul să fie o binecuvântare sau un blestem?**

„Trebuie să Îl lăsăm pe Hristos să intre în inimile și căminele noastre dacă vrem să umblăm în lumină. Căminul trebuie să fie făcut tot ceea ce implică acest cuvânt. Trebuie să fie un mic cer pe pământ, un loc unde afecțiunile sunt cultivate în loc să fie reprimite cu sârguință. Fericirea noastră depinde de cultivarea iubirii, simpatiei, și a adevăratei amabilități unul față de celălalt.” - *Ibid.*, vol. 3, p. 539 (engl.) (rom. cap. *Datoria față de semenii*).

2. PĂRINȚI ȘI COPII

a. Ce spun Scripturile despre copiii părinților temători de Dumnezeu? Psalmii 127:3; Proverbele 17:6; Isaia 54:13.

„Amintiți-vă că cei ce sunt copiii voștri nu trebuie tratați ca și când ar fi proprietatea voastră personală. Copiii sunt moștenirea Domnului, iar planul de mântuire include salvarea lor la fel ca și pe a noastră. Ei au fost încredințați părinților pentru ca să poată fi crescuți în mustrarea și învățătura Domnului, pentru ca să poată fi calificați să își îndeplinească lucrarea la timp și în veșnicie.” - *Căminul advent*, p. 280 (engl.) (rom. cap. *Prețuirea copiilor de către cer*).

„Copiii sunt moștenirea Domnului, iar dacă părinții nu le dau o astfel de instruire care să îi facă în stare să urmeze calea Domnului, ei neglijează datorii solemne. Nu este voia sau scopul lui Dumnezeu ca cei mici să devină neciopliți, aspri, neamabili, neascultători, nemulțumitori, nesfinți, violenți, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu. Scripturile spun că această condiție a societății va fi un semn al ultimelor zile.” - *Îndrumarea copilului*, p. 229 (engl.) (rom. cap. *Timpul pentru a începe disciplina*).

„[Copiii]... trebuie să fie păziți pe calea ascultării, nu tolerați în poftă sau vanitate.” - *Căminul advent*, p. 279 (engl.) (rom. cap. *Prețuirea copiilor de către cer*).

b. Ce poruncă dă Domnul tuturor părinților care doresc să își vadă copiii salvați? Deuteronomul 6:4-7; 11:18, 19; Proverbele 22:6.

„În timpul săptămânii părinții să nu uite: căminul lor trebuie să fie o școală în care copiii lor trebuie să fie pregătiți pentru curțile de sus. Cuvintele lor să fie cuvinte drepte. Să nu le scape de pe buze nici un cuvânt pe care nu ar trebui să îl audă copiii lor. Spiritul să fie păstrat liber de întristare. Părinți, în timpul săptămânii trăiți ca în fața unui Dumnezeu sfânt, care v-a dat copii pe care să îi instruiți pentru El. Instruiți pentru El mica biserică din căminul vostru, pentru ca în Sabat toți să fie pregătiți pentru închinarea în sanctuarul Domnului. În fiecare dimineață și în fiecare seară prezentați copiii voștri lui Dumnezeu ca pe o moștenire cumpărată cu sângele Său. Învățați-i că este cea mai înaltă datorie și cel mai mare privilegiu al lor să Îl iubească pe Dumnezeu și să Îi slujească.

Părinții ar trebui să fie foarte precauți pentru a face închinarea înaintea lui Dumnezeu o parabolă pentru copiii lor. Pe buzele lor ar trebui să fie mai des pasaje din scriptură, în special acele pasaje care le pregătesc inimile pentru serviciul religios. Adesea se pot repeta foarte bine și cuvintele: ‘Suflete al meu, așteaptă-L pe Domnul; pentru că ceea ce aștept eu este de la El’ (Psalm 62:5 engl.).” - *Mărturii*, vol. 6, p. 354 (engl.) (rom. cap. *Pregătirea pentru Sabat*).

3. PORUNCA A CINCEA

a. Ce li se cere copiilor în relația cu părinții lor? Exodul 20:12; Efeseni 6:1-3.

„Nu există nici o perioadă în viață când copiii sunt scuzați de a-i onora pe părinții lor. Această datorie solemnă este obligatorie pentru fiecare fiu și fiică și este una dintre condițiile pentru a li se prelungi viața până în țara pe care Domnul o va da celor credincioși. Acesta nu este un subiect nedemn de a fi luat în seamă, ci o chestiune de o importanță vitală. Promisiunea este dată cu condiția ascultării. Dacă ascuți, vei trăi mult timp în țara pe care ți-o dă Domnul. Dacă nu ascuți, nu îți vei prelungi viața în acea țară.” - *Căminul advent*, p. 292, 293 (engl.) (rom. cap. *Onoarea cuvenită părinților*).

„Copii, doriți voi viața veșnică? Atunci respectați-vă și onorați-vă părinții. Nu răniți și nu întristați inimile lor și nu îi faceți să petreacă nopți fără somn în temeri și întristare pentru cazul vostru. Dacă ați păcătuit și nu le-ați oferit iubire și ascultare, începeți acum să răscumpărați trecutul. Nu vă puteți permite să urmați un alt curs; pentru că aceasta înseamnă pentru voi pierderea vieții veșnice. Cel care cercetează inimile știe care este atitudinea voastră față de părinții voștri; pentru că El cântărește caracterul moral în talerele de aur ale sanctuarului ceresc. O, mărturisiți neglijarea părinților voștri, mărturisiți-vă indiferența față de ei, și disprețul vostru față de legea sfântă a lui Dumnezeu.” - *The Youth's Instructor*, 22 iunie 1893.

b. Care este unul dintre semnele revenirii în curând a Domnului nostru Isus Hristos? Romani 1:30; 2 Timotei 3:2.

„Păcatul care există în această generație între copii este acela că sunt ‘neascultători de părinți, nemulțumitori, nesfinți, iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu’ (2 Timotei 3:2, 4). Și această stare de lucruri există într-o asemenea măsură încât este subiectul unei profeții ca fiind unul dintre semnele că trăim în ultimele zile ale timpului.” - *Letters to Young Lovers*, p. 53.

„Cuvântul lui Dumnezeu abundă în precepte și sfaturi care impun respectul pentru părinți. Acesta imprimă în cei tineri datoria sfântă de a-i iubi și îngriji pe acei care i-au condus de-a lungul primilor ani, de-a lungul copilăriei și al tinereții până la vârsta bărbăției sau a feminității, și care sunt acum într-o mare măsură dependenți de ei pentru pace și fericire. Biblia nu ne prezintă aceasta în tonuri neclare; cu toate acestea, învățăturile ei au fost desconsiderate în mare măsură.” - *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 101 (engl.) (rom. pag. *Curtenie și căsătorie*).

4. O PUTERE ÎNTREITĂ

a. Ce profetie referitoare la familie se va împlini în aceste ultime zile? Maleahi 4:5, 6; Luca 1:17.

„Restaurarea și înălțarea omenirii începe în cămin. Lucrarea părinților stă la baza tuturor celorlalte. Societatea este compusă din familii și ea este ceea ce capii de familie fac din ea. Din inimă ies ‘izvoarele vieții’ (Proverbele 4:23); și inima comunității, a bisericii, și a națiunii este familia. Bunăstarea societății, succesul bisericii, prosperitatea națiunii - depind de influențele din cămin.” - *Pe urmele Marelui Medic*, p. 349 (engl.) (rom. cap. *Slujirea în cămin*).

„Cei care duc ultima solie de milă lumii ar trebui să simtă că e datoria lor aceea de a-i instrui pe părinți referitor la religia în cămin. Marea lor mișcare de reformă trebuie să înceapă prin a le prezenta taților, mamei și copiilor principiile legii lui Dumnezeu. Când sunt prezentate principiile legii, și bărbații și femeile sunt convinse de datoria lor de a oferi ascultare, arătați-le responsabilitatea deciziei lor, nu doar pentru ei înșiși ci pentru copiii lor.” - *Îndrumarea copilului*, p. 556 (engl.) (rom. cap. *Ora este târzie*).

b. Când tații, mamele și copiii sunt uniți într-o familie fericită, care va fi rezultatul? Psalmii 144:12.

„La fiecare pas, părinții au nevoie de mai mult decât înțelepciune omească, pentru ca să poată înțelege cum să își educe în cel mai bun mod copiii pentru o viață utilă, fericită aici, pentru serviciul mai înalt și pentru bucuria mai mare de apoi. Tați și mame, amintiți-vă că vouă v-a fost dat o încredințare sfântă. Puterea exemplului este foarte mare. Dacă nu reușiți să alegeți o societate potrivită pentru copiii voștri și le permiteți să se asocieze cu persoane cu o morală îndoielnică, îi așezați sau le permiteți să se așeze într-o școală în care li se vor preda și vor fi practicate lecții de depravare.” - *The Review and Herald*, 13 septembrie 1881.

„Părinți, aveți o responsabilitate solemnă ce zace asupra voastră. Este datoria voastră de a coopera cu Hristos pentru a-i ajuta pe copiii voștri să își formeze caractere drepte. Isus nu poate face nimic fără cooperarea voastră. Nu înseamnă milă sau amabilitate a-i permite unui copil să umble de capul lui, să te supui conducerii lui, sau să neglijezi a-l corecta pe motiv că îl iubești prea mult pentru a-l pedepsi. Ce fel de iubire este aceasta care îi permite copilului tău să își dezvolte trăsături de caracter care îl vor face pe el și pe toți ceilalți nenorociți? La o parte cu așa iubire! Adevărata iubire va căuta binele prezent și veșnic al sufletului.” - *Ibid.*, 16 iulie 1895.

5. LUCRAREA CREDINCIOASĂ - RĂSPĂLĂTITĂ

- a. **În veșnicie - când cei mântuiți sunt în siguranță în împărăția lui Dumnezeu - ce vor putea spune părinții, și ce vor adevări copiii lor? Isaia 8:18.**

„Când se va ține judecata, și se vor deschide cărțile; când marele Judecător va pronunța ‘Ai lucrat bine’, și coroana de slavă nemuritoare va fi așezată pe fruntea celui biruitor, mulți își vor ridica în fața întregului univers adunat coroanele și, arătând spre mama lor, vor spune: ‘Ea a făcut din mine ceea ce sunt prin harul lui Dumnezeu. Învățăturile ei, rugăciunile ei au fost binecuvântate pentru mântuirea mea veșnică.’” - *Solii pentru tineret*, p. 330 (engl.) (rom. cap. *Căminul - O școală de instruire*).

„Mamelor, amintiți-vă că în lucrarea voastră Creatorul universului vă va da ajutor. În puterea Sa, și prin numele Lui, puteți să îi conduceți pe copiii voștri să fie biruitori. Învățați-i să privească spre Dumnezeu pentru putere. Spuneți-le că El le ascultă rugăciunile. Învățați-i să biruiască răul prin bine. Învățați-i să exercite o influență care este înălțătoare și înobilatoare. Conduceți-i la o unire cu Dumnezeu și atunci ei vor avea tăria de a rezista celor mai puternice ispite. Ei vor primi atunci răsplata biruitorilor.” - *Îndrumarea copilului*, p. 172, 173 (engl.) (rom. cap. *Responsabilitatea părinților în formarea caracterului*).

- b. **Care va fi răsplata familiei creștine unite când vor intra în împărăția lui Dumnezeu? Psalmii 132:12; Apocalipsa 5:13.**

„[Isus] îți spune să fii părtaș al bucuriei Sale, și ce este aceasta? Este bucuria de a vedea rodul muncii sufletului vostru, taților. Este bucuria de a vedea că eforturile voastre, mamelor, sunt răsplătite. Aici sunt copiii voștri; coroana vieții este pe frunțile lor, iar îngerii lui Dumnezeu immortalizează numele mamelor ale căror eforturi au câștigat copiii lor pentru Isus Hristos.” - *Ibid.*, p. 567, 568 (engl.) (rom. cap. *Răsplătirea*).

Vineri

5 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- ce caracterizează o adevărată familie creștină?
- Numiți unele dintre elementele cheie pentru succes în educarea unor copii temători de Dumnezeu.
- Cărei provocări deosebite trebuie să îi facă față părinții în aceste ultime zile?
- De ce în timpul sfârșitului căminele cu adevărat creștine vor fi rare?
- De ce este nevoie pentru a-ți vedea copiii în împărăția lui Dumnezeu?

Adevărata educație

„Din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus” (2 Timotei 3:15).

„Pentru mulți, educația înseamnă o cunoștință din cărți; însă, temerea de Domnul este începutul înțelepciunii’ (Psalm 111:10). Adevăratul scop al educației este acela de a restaura în suflet chipul lui Dumnezeu.” - *Mărturii*, vol. 5, p. 322 (engl.) (rom. cap. *Responsabilitățile părinților*).

Studiu recomandat: *Educația*, p. 13-27 (engl.) (rom. cap. *Adevărata educație*).

Duminică

7 iunie

1. ÎN EDEN

a. Care este definiția adevăratei educații? Psalm 111:10; Proverbe 9:10.

„Adevărata educație este pregătirea puterilor mentale, morale și fizice pentru îndeplinirea fiecărei datorii, fie aceasta plăcută sau altfel, pentru instruirea fiecărui obicei, a fiecărei practici, a inimii, a minții, a sufletului pentru slujirea divină.” - *Selected Messages*, vol. 3, p. 228.

„Scopul adevăratei educații este de a restaura chipul lui Dumnezeu în suflet.” - *Patriarhi și profeți*, p. 595 (engl.) (rom. cap. *Școlile profesilor*).

b. Ce mediu înconjurător a fost pus la dispoziție pentru educarea lui Adam și a Evei? Geneza 2:8, 15.

„Sistemul de educație instituit la începutul lumii trebuia să fie un model pentru om pentru tot timpul care avea să urmeze.” - *Îndrumarea copilului*, p. 294 (engl.) (rom. cap. *Ce cuprinde adevărata educație?*).

„În sfatul ținut cu Tatăl, înainte de a exista lumea, s-a prevăzut ca Domnul Dumnezeu să planteze o grădină pentru Adam și Eva în Eden și să li se dea în grijă pomii fructiferi și cultivarea și îngrijirea vegetației. Munca folositoare trebuia să fie siguranța lor, și trebuia să fie perpetuată de-a lungul generațiilor până la încheierea istoriei pământului. Pentru a avea o educație multilaterală, era necesară combinarea științei cu munca practică.” - *The Signs of the Times*, 13 august 1896.

2. ȘCOLILE PROFETILOR

- a. **Pentru a restaura un plan de educare mai asemănător cu cel al lui Dumnezeu, ce măsuri s-au luat pentru „fiii profetilor” din Israel? 1 Samuel 7:15, 16; 2 Regi 2:2-5, 15.**

„Trei dintre aceste școli [ale profetilor], una la Ghilgal, una la Betel și alta la Ierihon, sunt menționate în raportul biblic. Chiar înainte ca Ilie să fie luat la cer, el și Elisei au vizitat aceste centre de instruire.”- *Profeți și regi*, p. 224, 225 (engl.) (rom. cap. *Chemarea lui Elisei*).

„În aceste ‚școli ale profetilor’ tinerii erau educați de acei care erau nu doar familiarizați cu adevărul divin, ci care menținuseră ei înșiși o comuniune strânsă cu Dumnezeu și care primiseră înzestrarea specială a Spiritului Său.”- *The Signs of the Times*, 20 iulie 1882.

- b. **Numiți materiile principale studiate în școlile profetilor. Psalmii 86:11; Ioan 17:3.**

„Materiile de studiu principale din aceste școli [ale profetilor] erau legea lui Dumnezeu, cu instrucțiunile date lui Moise, istoria sfântă, muzica sacră, și poezia. În aceste școli din vechime, marele obiect al tuturor studiilor era de a afla voia lui Dumnezeu, și datoria omului față de El. Se urmăreau urmele pașilor lui Iehova în rapoartele istoriei sacre.”- *Christian Education*, p. 62.

„Credeti că [cei din școlile profetilor] luau ca manuale de studiu cărțile din școlile obișnuite? Nu, nu! Ce li se preda lor? Să aibă o cunoaștere a lui Isus Hristos.”- *Spalding and Magan Collection*, p. 357.

„Atât în școală, cât și acasă, cea mai mare parte a învățării era prin viu grai; însă tinerii învățau de asemenea să citească scrierile ebraice, și sulurile de pergament ale Scripturilor Vechiului Testament erau deschise studiului lor... Marile adevăruri prezentate în tip în serviciul sanctuarului erau scoase la iveală, și credința se prindea de obiectul central al acelu sistem - Mielul lui Dumnezeu, care avea să îndepărteze păcatele lumii. Se cultiva un spirit de devoțiune. Studenților nu doar li se prezenta datoria rugăciunii, ci ei erau învățați cum să se roage, cum să se apropie de Creatorul lor, cum să exercite credință în El, cum să înțeleagă și să asculte de învățăturile Spiritului Său. Intellectul sfințit scotea din vistieria lui Dumnezeu lucruri vechi și noi, iar Spiritul lui Dumnezeu era manifestat prin profeții și cântări sfinte.”- *Educația*, p. 47 (engl.) (rom. cap. *Școlile profetilor*).

3. MESERII FOLOSITOARE

a. Unde Și-a dobândit Isus educația? Matei 13:54-56.

„Copilul Isus nu Și-a primit intruirea în Școlile sinagogilor. Mama Sa a fost primul Său învățător omenesc. De pe buzele ei și din sulurile profesitorilor, El a învățat despre lucrurile cerești. Stând pe genunchii mamei Sale, El învața acum tocmai cuvintele pe care El însuși le-a rostit către Moise pentru Israel. Pe măsură ce înainta de la copilărie spre tinerețe, El nu căuta școlile rabinilor. El nu avea nevoie de educația care se putea obține din alte surse; pentru că Dumnezeu era instructorul Său...

În decursul întregii Sale vieți pe pământ, Isus a fost un muncitor serios și constant. El S-a așteptat la mult, de aceea a încercat mult. După ce a intrat în lucrarea Sa de slujire, El a spus: ‘Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea când nimeni nu mai poate lucra’ (Ioan 9:4). Isus nu S-a dat înapoi de la griji și responsabilități, așa cum fac mulți dintre cei ce pretind că sunt urmașii Lui. Pentru că încearcă să scape de disciplina aceasta, există mulți ce sunt slabi și ineficienți.” - *Hristos, Lumina lumii*, p. 70-73 (engl.) (rom. cap. *Ca un prunc*).

b. Unde, în afară de Biblie, găsim material potrivit pentru educația adevărată? 2 Tesaloniceni 3:8-10.

„Munca brațelor merită mult mai multă atenție decât a primit. Trebuie întemeiate școli care, pe lângă cea mai înaltă cultură mintală și morală, să ofere cele mai bune facilități pentru dezvoltare fizică și instruire meșteșugărească. Trebuie oferită instruire în agricultură, meșteșuguri - care să acopere pe cât posibil cât mai multe îndeletniciri utile posibile - și de asemenea în economia gospodăriei, gătit sănătos, lecții de cusut, de croitorie igienică, vindecare a celor bolnavi, și ramuri înrudite. Trebuie puse la dispoziție grădini, ateliere, și săli de tratament iar lucrarea din fiecare domeniu trebuie să fie sub conducerea unor instructori îndemânatici.

Lucrarea trebuie să aibă un scop clar definit și trebuie să fie temeinică. În timp ce fiecare persoană are nevoie de o oarecare cunoaștere a diferitelor meșteșuguri, este absolut necesar să fie priceput în cel puțin unul. La absolvirea școlii, fiecare tânăr trebuie să fi strâns o cunoaștere a unei meserii sau a unei ocupații prin care, dacă e nevoie, să își poată câștiga existența.” - *Educația*, p. 218 (engl.) (rom. cap. *Munca fizică*).

4. BIBLIA ÎN EDUCAȚIE

a. Ce poate să facă pentru noi studiul biblic sârguincios? Psalmii 119:98-101; Proverbele 2:1-5.

„Mai presus decât toate celelalte cărți, cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie studiul nostru, marele nostru manual, temelia a toată educația; iar copiii noștri trebuie să fie educați în adevărurile descoperite în ea, indiferent de obiceiurile și practicile anterioare.”- *Mărturii*, vol. 6, p. 131, 132 (engl.) (rom. secțiunea 6, cap. *Studiul Bibliei*).

„Biblia ne învață întreaga voie a lui Dumnezeu referitor la fiii și fiicele lui Adam. Biblia este regula de viață, învățându-ne ce fel de caracter trebuie să ne formăm pentru viața viitoare, nemuritoare.”- *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 390, 391 (engl.) (rom. cap. *Marele manual de studiu*).

b. Când ne dedicăm studiului și vrem să fim educați, care ar trebui să fie prioritățile noastre? Isaia 55:2, 3; Psalmii 25:4, 5.

„Astăzi tinerii și tinerele noastre petrec ani și ani în acumularea educației care nu este decât lemn și paie, care să fie arse în ultimul mare incendiu. Mulți își petrec anii vieții în studiul cărților, obținând o educație care va muri odată cu ei. Pe o asemenea educație Dumnezeu nu pune nici un preț. Această presupusă înțelepciune câștigată din studiul diferiților autori a exclus și a redus strălucirea și valoarea cuvântului lui Dumnezeu. Mulți studenți au părăsit școala incapabili de a primi cuvântul lui Dumnezeu cu reverența și respectul pe care i-l ofereau înainte de a intra la școală, iar credința lor a fost eclipsată în efortul lor de a excela în diferite studii. Biblia nu a fost făcută o chestiune de standard în educația lor, ci cărțile amestecate cu lipsă de credincioșie și propagând teorii nesănătoase au fost puse în fața lor.”- *Ibid.*, p. 446, 447 (engl.) (rom. cap. *Biblia- cea mai importantă carte pentru educația în școlile noastre*).

„Oamenii nu au nevoie de lumina slabă a tradiției și obiceiurilor pentru a face posibilă înțelegerea Scripturilor. Este în aceeași măsură o chestiune de bun simț ca și când ai presupune că soarele care strălucește pe cer ziua în amiaza mare are nevoie de licăririle unei torțe de pe pământ pentru a-i spori slava.”- *Ibid.* 391 (engl.) (rom. cap. *Marele manual de studiu*).

„Biblia nu trebuie să fie adusă în școlile noastre pentru a fi prezentată ca într-un sandwich de necredință. Biblia trebuie să fie făcută fundamentul și materia principală a educației. Este adevărat că acum cunoaștem mult mai multe despre viul Dumnezeu decât cunoașteam în trecut, însă mai sunt încă multe de învățat. Ea trebuie folosită ca fiind cuvântul viu al lui Dumnezeu, și apreciată ca prima, ultima, și cea mai bună dintre toate. Atunci se va vedea adevărată creștere spiriuală.”- *Ibid.* p. 474 (engl.) (rom. cap. *Biblia- cea mai importantă carte pentru educația în școlile noastre*).

5. EDUCAȚIE PENTRU VEȘNICIE

a. Ce spune Inspirația despre Scriptură? 2 Timotei 3:15, 16.

„În decursul veșniciei, Scripturile vor străluci mereu mai puternic, asemenea unor nestemate prețioase; însă noi nu înțelegem nici pe jumătate aceste adevăruri. Prețiosul adevăr biblic pe care l-am acceptat trebuie să facă o lucrare mare pentru noi, și cu cât vom înțelege mai mult aceste lucruri, cu atât mai bine vom înțelege cum să lăsăm o impresie asupra altor minți.” - *The Review and Herald*, 10 aprilie 1888.

b. Care vor fi temele de studiu în împărăția lui Dumnezeu, și cine îi va învăța pe cei mântuiți? Matei 23:10; Efeseni 6:9; 1 Corinteni 2:9.

„[În noul Ierusalim] mințile nemuritoare vor contempla cu satisfacție inepuizabilă minunile puterii creatoare, misterele iubirii salvatoare. Nu va exista nici un vrăjmaș crud, înșelător, care să îi ispitească la uitare de Dumnezeu. Fiecare facultate va fi dezvoltată, fiecare capacitate va fi sporită. Acumularea de cunoștințe nu va obosi mintea, nici nu va epuiza energiile. Acolo cele mai mărețe planuri vor fi puse în aplicare, cele mai îndrăznețe aspirații vor fi atinse, cele mai înalte ambiții vor fi realizate; cu toate acestea vor mai apărea noi înălțimi de urcat, noi minuni de admirat, noi adevăruri de înțeles, lucruri proaspete care să trezească puterile minții, ale sufletului și ale trupului.” - *Marea luptă*, p. 677 (engl.) (rom. cap. *Sfârșitul luptei*).

„Tema salvării este una în care îngerii doresc să pătrundă; ea va fi știința și cântecul celor mântuiți de-a lungul veacurilor nesfârșite ale veșniciei. Nu este ea demnă de cele mai atente gânduri și de cel mai atent studiu acum? Să nu Îl lăudăm pe Dumnezeu cu inima, sufletul și vocea ‘pentru lucrările Sale minunate față de fiii oamenilor?’ (Psalmii 107:8).” - *Mărturii*, vol. 5, p. 318 (engl.) (rom. cap. *Lăudați pe Domnul*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- Ce aspect vital din educația creștină este astăzi adesea trecut cu vederea?
- De ce ‘școlile profesilor’ erau pline de succes în misiunea lor?
- Cum putem veni noi astăzi mai aproape de modul în care a fost educat Isus?
- În ce sens este adesea eclipsată Biblia în multe școli creștine?
- Ce rol are educația în veșnicie?

Spiritul profetic

„Cu siguranță, Dumnezeu nu va face nimic fără să își descopere taina serviciilor Săi, proorociei” (Amos 3:7 engl.).

„Dumnezeu fie își învață biserica, muștrându-i greșelile, și întărindu-i credința, sau nu. Aceasta fie este lucrarea lui Dumnezeu, sau nu este. Dumnezeu nu face nimic în parteneriat cu Satana.” - *Mărturii*, vol. 4, p. 230 (engl.) (rom. cap. *Împotrivirea față de avertismentele credincioase*).

Studiu recomandat: *Selected Messages*, vol. 1, p. 24-39.

Duminică

14 iunie

1. LA ÎNCEPUT

- a. **La început, după ce Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea de creațiune, cum a comunicat El cu Adam și Eva? Geneza 3:8, 9. Cum a comunicat El cu patriarhii?**

„Perechea sfântă [Adam și Eva] nu erau doar copii sub grija părintească a lui Dumnezeu, ci erau și studenți primind instrucțiuni de la atot-înțeleptul Creator. Ei erau vizitați de îngeri și li se oferea comuniunea cu Făcătorul lor, fără vreun vâl intermediar între ei.” - *Christian Education*, p. 207.

„Adam, Noe, Avraam, Isaac, Iacov și Moise au înțeles evanghelia. Ei căutau salvarea prin Înlocuitorul și Garantul omului. Acești bărbați sfinți din vechime comunicau cu Salvatorul care avea să vină în lumea noastră în trup omenesc; iar unii dintre ei au vorbit cu Hristos și cu îngerii cerești față în față.” - *Patriarhi și profeți*, p. 366 (engl.) (rom. cap. *Legea și legămintele*).

- b. **Cum Și-a comunicat Dumnezeu voința către Moise, marele conducător al lui Israel? Exodul 33:11; Numeri 12:7, 8.**

„Moise a fost cel mai mare bărbat care a stat vreodată în poziția de conducător al poporului lui Dumnezeu. El a fost foarte onorat de Dumnezeu, nu pentru experiența pe care o câștigase la curtea Egiptului, ci pentru că a fost cel mai blând dintre oameni. Dumnezeu a vorbit cu el față în față, cum vorbește un om cu prietenul lui.” - *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1113 (engl.) (rom. cap. referitor la Numeri 12).

2. BĂRBAȚII SFINȚI AI LUI DUMNEZEU - PROFEȚII

- a. **După ce păcatul a ridicat o barieră între Dumnezeu și oameni (Isaia 59:1, 2), pe cine a folosit Domnul pentru a-Și descoperi voia Sa către ei? 1 Samuel 9:9; 2 Petru 1:21.**
-

„Hristos a fost cel care a vorbit poporului Său prin profeți... Vocea lui Hristos este cea care ne vorbește prin Vechiul Testament. ‘Mărturia lui Hristos este duhul proorociei’ (Apocalipsa 19:10).”- *Patriarhi și profeți*, p. 366, 367 (engl.) (rom. cap. *Legea și legămintele*).

„Rostirile lui Hristos nu sunt o descoperire nouă. Principiile pe care le expunea El i-au fost prezentate lui Moise din stâlpul de nor, și profeților, care au vorbit și au scris așa după cum au fost mânați de Duhul lui Dumnezeu.”- *The Review and Herald*, 7 iulie 1896.

„Cu cât mai deplin acceptăm lumina prezentată de Duhul Sfânt prin servii consacrați ai lui Dumnezeu, cu atât mai profund și mai sigur, întocmai ca tronul veșnic, vor apărea adevărurile profețiilor din vechime; vom fi siguri că oamenii lui Dumnezeu au vorbit după cum au fost mișcați de Duhul Sfânt. Oamenii trebuie să fie ei înșiși sub influența Duhului Sfânt pentru a înțelege rostirile Duhului prin profeți.”- *Selected Messages*, vol. 2, p. 114.

- b. **Ce a fost promis poporului lui Dumnezeu referitor la voința și planurile Sale? Numeri 12:6; Amos 3:7.**
-

„Dumnezeu a chemat biserica Sa astăzi, la fel cum a chemat vechiul Israel pentru a sta ca lumină pe pământ. Prin dala puternică a adevărului, soliile primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea înger, El i-a separat de celelalte biserici și de lume pentru a-i aduce într-o apropiere sfântă de El. El i-a făcut depozitarii legii Sale și le-a încredințat marile adevăruri ale profeției pentru acest timp.”- *Mărturii*, vol. 5, p. 455 (engl.) (rom. cap. *Biserica, lumina lumii*).

„Trebuie să urmăm instrucțiunile date nouă prin spiritul profeției. Trebuie să iubim și să ascultăm de adevărul pentru acest timp. Aceasta ne va feri de acceptarea unor înșelăciuni puternice. Dumnezeu ne-a vorbit prin Cuvântul Său. El ne-a vorbit prin mărturiile către comunitate și prin cărțile care ne-au ajutat să înțelegem clar datoria noastră prezentă și poziția pe care trebuie să o ocupăm acum.”- *Ibid.*, vol. 8, p. 298 (engl.) (rom. cap. *Cunoștința esențială*, subcap. *O reînnoire a mărturiei directe*).

3. ROLUL PROFETULUI

- a. **Care este condiția fizică a profetilor adevărați când primesc descoperiri divine? Numeri 24:2-4; Iov 33:14-16. Ce trebuie făcut cu viziunile primite? Habacuc 2:2.**

„La o întâlnire ținută în Dorchester, Mass., în noiembrie 1848, mi-a fost arătată proclamarea soliei de sigilare și despre datoria fraților de a publica lumina care strălucea pe cărarea noastră.

După ce am ieșit din viziune, i-am spus soțului meu: „Am o solie pentru tine. Trebuie să începi tipărirea unei mici reviste și să o trimiți oamenilor. Să fie mică la început; dar pe măsură ce oamenii o citesc, ei îți vor trimite fonduri cu care să tipărești, și aceasta va fi un succes încă de la început. De la acest mic început mi-a fost arătat pornind ca niște fluvii de lumină care mergeau în mod clar în jurul lumii.” - *Schițe din viața mea*, p. 125 (engl.) (rom. cap. *Începând publicarea*).

- b. **Pe lângă faptul că preziceau evenimentele viitoare, care mai erau datoriile profetilor? Osea 6:5 (engl. „De aceea i-am cioplit prin profetii Mei; i-am ucis prin cuvintele gurii Mele”); 12:10, 13; Neemia 6:7.**

„Profetii [lui Dumnezeu] au fost trimiși [la israeliții din captivitate] cu muștrări și avertizări. Poporul a fost trezit să își vadă vina, s-au umilit înaintea Domnului, și s-a întors la El cu adevărată pocăință. Atunci Domnul le-a trimis mesaje de încurajare, declarând că îi va elibera din prizonierat, și că îi va repune în favoarea Sa.” - *Mărturii*, vol. 5, p. 468 (engl.) (rom. cap. *Iosua și îngerul*).

„Lucrarea lui Elisei ca profet a fost în unele aspecte foarte diferită de cea a lui Ilie. Lui Ilie i s-au încredințat mesaje de condamnare și de judecată; vocea sa a fost una a muștrării neînfricate, chemându-l pe rege și poporul să se întoarcă de la căile lor rele. Misiunea lui Elisei a fost una mai pașnică; a fost aceea de a clădi și întări lucrarea pe care o începuse Ilie; de a-l învăța pe popor calea Domnului. Inspirația îl prezintă ca intrând în legături personale cu poporul, înconjurat de fiii profetilor, aducând prin minunile sale și prin slujirea sa vindecare și bucurie.” - *Profeti și regi*, p. 235 (engl.) (rom. cap. *Un profet al păcii*).

„Ioan, ca profet, a stat ca reprezentant al lui Dumnezeu, pentru a arăta legătura dintre lege și profeti, și dispensațiunea creștină. Lucrarea și slujirea sa indică înapoi spre lege și profeti, pe când, în același timp, el indica în viitor spre Hristos, ca Mântuitor al lumii.” - *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, p. 57.

4. FEMEI PROFET

- a. **Numiți câteva dintre femeile pe care Dumnezeu le-a chemat să slujească drept profetese. Exodul 15:20; Judecători 4:4; 2 Regi 22:14; Luca 2:36; Fapte 21:8, 9.**

„Locuia în Israel o femeie vestită pentru pietatea ei, și prin ea Dumnezeu a ales să își elibereze poporul. Numele ei era Debora. Ea era cunoscută drept profetesa, iar în absența judecătorilor obișnuiți, poporul o căuta pentru sfat și dreptate.” - *Daughters of God*, p. 37.

„Profetesa Hulda trăia în Ierusalim, aproape de templu. Mîntea regelui, plină de presimțiri triste, și-a amintit de ea, și el a hotărât să Îl întrebe pe Domnul prin acest mesager ales pentru a afla, de era posibil, dacă prin vreun mijloc ce îi stătea la dispoziție putea salva seminția lui Iuda greșită și aflată acum în pragul ruinei.” - *Ibid.*, p. 44.

- b. **După ce doi bărbați (William Foy și Hazen Foss) au refuzat să facă publică descoperirea lui Dumnezeu către popor, ce i-a fost arătat Ellenei White? Ce titlu și-a atribuit ea - și de ce?**

„Nu la mult timp după expirarea timpului în 1844 mi-a fost dată prima viziune. Vizitam o soră scumpă în Hristos, a cărei inimă era strâns unită cu a mea; cinci dintre noi, toate femei, am îngenunchiat în liniște la altarul familial. În timp ce ne rugam, puterea lui Dumnezeu a venit asupra mea așa cum nu o mai simțisem niciodată înainte. Păream înconjurată de lumină și părea că mă înalț mai sus și tot mai sus deasupra pământului. M-am întors să caut cu privire la poporul lui Dumnezeu din lume dar nu l-am putut găsi. Atunci o voce mi-a spus: ‘Privește din nou, și privește puțin mai sus.’ La aceasta mi-am ridicat ochii și am văzut o cărare dreaptă și îngustă, croită sus deasupra lumii. Pe această cale poporul advent călătorea spre cetate.” - *Mărturii*, vol. 1, pp. 58, 59 (engl.) (rom. cap. *Prima viziune*).

„A pretinde că sunt profetesa este un lucru pe care nu l-am făcut niciodată. Dacă alții mă numesc astfel, nu intru în controversă cu ei. Însă lucrarea mea a cuprins atâtea ramuri, încât nu mă pot numi altceva decât un mesager, trimis să ducă mesajul de la Domnul către poporul Său, și să înceapă lucrarea în orice ramură pe care El o indică.” - *Selected Messages*, vol.1, p. 34.

5. PROFEȚI ADEVĂRAȚI ȘI PROFEȚI FALȘI

- a. Care este unul dintre semnele de identificare ale bisericii rămășiței lui Dumnezeu în aceste ultime zile? Efeseni 4:11; Apocalipsa 12:17; 19:10 (ultima parte).

„Legea lui Dumnezeu și Spiritul Profeteției merg mână în mână pentru a conduce și a sfătui biserica, și oricâte ori biserica a recunoscut aceasta ascultând de Legea Sa, Spiritul Profeteției a fost trimis pentru a o conduce pe calea adevărului..

Biserica rămășiței Îl va recunoaște pe Dumnezeu în Legea Sa și va avea darul profetic. Ascultarea de legea lui Dumnezeu, și Spiritul Profeteției au distins întotdeauna adevărul propor al lui Dumnezeu, iar testul este dat de obicei referitor la manifestări prezente.” - *Loma Linda Messages*, p. 33.

„Este planul lui Satan acela de a slăbi credința poporului lui Dumnezeu în Mărturii. Apoi urmează scepticismul referitor la punctele vitale ale credinței noastre, la stâlpii poziției noastre, apoi îndoieli referitoare la Sfintele Scripturi, și apoi marșul în jos spre pierzare. Când Mărturiile, odată crezute, sunt puse la îndoială și date la o parte, Satan știe că cei înșelați nu se vor opri aici; iar el își dublează eforturile până când îi lansează în rebeliune pe față, care devine incurabilă și se sfârșește cu distrugere.” - *Mărturii*, vol. 4, p. 211 (engl.) (rom. cap. *Mustrări credincioase necesare*).

„Dacă îți pierzi încrederea în mărturii, vei pluti în derivă departe de adevărul Bibliei.” - *Ibid.*, vol. 5, p. 98 (engl.) (rom. cap. *Gelozia și găsierea de greșeli condammate*).

„Ultima amăgire a lui Satan va fi de a face fără efect mărturiile Spiritului lui Dumnezeu.” - *Credința prin care trăiesc*, p. 296 (engl.) (rom. cap. *Mărturia lui Isus*).

- b. În timp ce, pe de o parte, este periculos a respinge cuvintele adevăraților profeți, ce avertizare ne este de asemenea dată, pe de altă parte? Matei 7:15; 24:24, 25; 2 Petru 2:1, 2; 1 Ioan 4:1.

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- Cum a comunicat Dumnezeu cu Adam și Eva în Eden?
- Cum a vorbit Dumnezeu poporului Său în aceste zile de urmă?
- Numiți datoriile generale ale unui profet.
- Cum a fost lucrarea Ellenei G. White asemănătoare cu cea a profetilor din vechime?
- Ce trebuie să facem dacă Mărturiile se pun în calea voinței, a căilor sau a practicilor noastre?

Cele patru imperii mondiale în profeție

„Spuneți-le și aduceți-i înapoi ca să se sfătuiască unii cu alții! Cine a prorocit aceste lucruri de la început și le-a vestit demult? Oare nu Eu, Domnul? Nu este alt Dumnezeu decât Mine, Eu sunt singurul Dumnezeu drept și mântuitor, alt Dumnezeu afară de Mine nu este” (Isaia 45:21).

„Domnul, care știe tot, va descoperi chiar lucrurile care sunt pentru cel mai bun interes al copiilor Săi; iar dacă El vede că e potrivit să învăluiească evenimentele viitorului, aceasta este doar pentru că ne iubește, și vrea să lucreze pentru binele nostru suprem.” - *The Signs of the Times*, 19 august 1889.

Studiu recomandat: *Profeți și regi*, p. 492-502 (engl.) (rom. cap. *Visul lui Nebucadnețar*).

Duminică

21 iunie

1. IMPERIUL BABILONIAN

a. **Cu ce cuvinte descriu profetii frumusețea vechiului Babilon? Isaia 13:19; 14:4. Cum a afectat slava Babilonului atitudinea monarhului ei, Nebucadnețar? Daniel 4:30.**

b. **Pe când Nebucadnețar făcea bilanțul măreției împărăției sale, ce i s-a descoperit într-un vis? Daniel 2:1, 26-29, 31-38.**

„Visul marelui chip, care deschidea înaintea lui Nebucadnețar evenimente ce se extindeau până la încheierea timpului, fusese dat pentru ca el să înțeleagă faptul că avea să acționeze în istoria lumii, și relația pe care trebuia să o mențină împărăția sa cu împărăția cerurilor. În interpretarea visului, el fusese instruit în mod clar referitor la întemeierea împărăției veșnice a lui Dumnezeu.” - *Profeți și regi*, p. 503 (engl.) (rom. cap. *Cuptorul de foc*).

„Dumnezeu este puterea care guvernează evenimentele acestei lumi. El schimbă timpurile și anotimpurile, El îndepărtează regi și El întronează regi, pentru a-și îndeplini scopurile Sale.” - *Manuscript Releases*, vol. 1, p. 49.

2. MEDO-PERSIA

- a. **Cum a fost prezisă distrugerea Babilonului? Cine au fost agenții omenеști pentru împlinirea acelei profeții? Isaia 45:1, 2; Daniel 5:30, 31.**

„În timp ce acei care rămăseseră credincioși lui Dumnezeu în mijlocul Babilonului Îl căutau pe Domnul și studiau profețiile care preziceau eliberarea lor, Dumnezeu pregătea inimile regilor pentru a arăta favoare poporului său pocăit.” - *The Review and Herald*, 21 martie 1907.

- b. **Ce experiență remarcabilă a avut loc în timpul domniei lui Darius Medul? Daniel 6:13-22. Ce lucrare importantă avea să fie îndeplinită pe vremea împărăției Medo-Persia? Ezra 5:13; 6:1; 7:12, 13.**

„Daniel era preferat deasupra președinților și a prinților pentru că în el era un spirit excelent... Din pricina rugăciunilor sale către Dumnezeu, el a fost aruncat în groapa cu lei. Îngerii răi și-au îndeplinit până în acest punct scopurile. Însă Daniel continuă să se roage, chiar în groapa leilor. A fost îngăduit ca Daniel să fie nimicit? L-a uitat Dumnezeu acolo? O, nu; Isus, marele Comandant al oștirii cerurilor, Și-a trimis îngerul pentru a închide gurile acelor lei flămânzi pentru ca ei să nu îi facă nici un rău omului de rugăciune al lui Dumnezeu, și toate lucrurile erau în pace în acea groapă îngrozitoare. Regele a fost martor al felului cum a fost el păstrat și l-a scos cu onoruri.” - *Ibid.*, 18 februarie 1862.

„Cei mai înalți agenți ai cerului lucrau la inimile regilor, și trebuia ca poporul lui Dumnezeu să lucreze cu o activitate extremă pentru a împlini decretul lui Cir.” - *Profeți și regi*, p. 572 (engl.) (rom. cap. *Profeții Domnului îi ajutau*).

„Funcționarii provinciilor imperiului Medo-Persan au vizitat exilații repatriati, și le-au cerut să spună numele celui care le poruncise să reclădească. Dacă evreii din acel timp nu s-ar fi încrezut în Domnul pentru călăuzire, această anchetă făcută de oamenii cu autoritate ar fi avut rezultate dezastruoase pentru clăditori. Însă ochiul Domnului veghea asupra bătrânilor iudeilor. Și au lăsat să meargă înainte lucrările până la trimiterea unei înștiințări către Darius’ (Ezra 5:5). Funcționarilor li s-a răspuns atât de înțelept încât au hotărât să scrie o scrisoare către Darius Istaspe, rege al Medo-Persiei, atrăgându-i atenția la decretul original dat de Cir, ce porunca reconstrucția casei lui Dumnezeu din Ierusalim, și care cerea ca toate cheltuielile să fie plătite din vistieria regală.” - *The Review and Herald*, 26 decembrie 1907.

3. GRECIA

- a. **Ce parte a chipului și ce material au reprezentat al treilea imperiu al lumii? Daniel 2:39. De ce s-a sfârșit Medo-Persia și a fost urmată de Grecia?**

„Împărăția medo-persană a fost lovită de mânia lui Dumnezeu pentru că în ea legea Sa a fost călcată în picioare. Teama de Dumnezeu nu mai avea putere între oameni. Răutatea, blasfemia și corupția erau influențele predominante în această împărăție; și împărățiile care au urmat au fost chiar mai josnice și mai corupte. Ele s-au deteriorat pentru că L-au dat deoparte pe Dumnezeu. Uitându-L, ele s-au scufundat mai jos și mai jos pe scara valorilor.” - *The Review and Herald*, 6 februarie 1900.

„Zeificarea celor morți a deținut un loc proeminent în aproape fiecare sistem de păgânism, la fel cum a fost cazul și cu presupusa comunicare cu morții. Se credea că zeii comunică voia lor oamenilor, și de asemenea, că le dădeau sfaturi când erau consultați. Acesta era caracterul faimoaselor oracole ale Greciei și Romei.” - *Evangelizarea*, p. 603 (engl.) (rom. cap. 18, subcap. *Teorii panteiste și spiritiste*).

- b. **Urmând exemplul celor două împărății anterioare, cum a sfârșit-o împărăția Greciei? Daniel 7:6, 12; 8:5-8.**

„Fiecărei națiuni care a ajuns pe scena de acțiune i s-a permis să își ocupe locul pe pământ, pentru ca să se poată vedea dacă va împlini scopul ‘Veghetorului și al Celui Sfânt’. Profeția a descris ridicarea și căderea marilor imperii ale lumii - Babilon, Medo-Persia, Grecia și Roma. Cu fiecare dintre acestea, precum și cu națiunile de o putere mai mică, istoria se repetă. Fiecare a avut perioada ei de probă, fiecare a căzut, gloria i s-a risipit, puterea i s-a depărtat, iar locul ei a fost ocupat de o alta.” - *Educația*, p. 176, 177 (engl.) (rom. cap. *Istoria și profetaia*).

„Din ridicarea și căderea națiunilor după cum sunt prezentate acestea clar în cărțile Daniel și Apocalipsa, trebuie să înțelegem cât de fără valoare este gloria exterioară și lumească. Babilonul, cu toată puterea și măreția sa fără seamăn de atunci încoace în lumea noastră - putere și măreție care păreau atât de stabile și de rezistente pentru oamenii acelor zile - cât de complet a dispărut! Ca ‘floarea ierbii’ (Iacov 1:10) a pierit. Așa a pierit imperiul Medo-Persan, și împărățiile Greciei și Romei.” - *Credința prin care trăiesc*, p. 345 (engl.) (rom. cap. *Studiați profetiile*).

4. IMPERIUL ROMAN

- a. **Ce parte a chipului a reprezentat imperiul roman, și din ce material era această parte? Daniel 2:40. Ce a caracterizat Roma?**
-

„Metalele din chipul [arătat lui Nebucadnețar] simbolizând diferitele împărății, au devenit din ce în ce mai puțin pure și valoroase, coborând de la cap spre picioare. Capul chipului era de aur, pieptul și brațele erau de argint, coapsele de bronz, iar picioarele și degetele de la picioare din fier amestecat cu lut. Astfel împărățiile reprezentate prin ele s-au deteriorat ca valoare.” - *The Review and Herald*, 6 februarie 1900.

- b. **Ce evenimente importante au avut loc sub conducerea romană? Luca 2:1-7; 21:20, 21. În cele din urmă, în ce s-a transformat puternicul imperiu roman?**
-

„Îngerii priveau la călătorii oboșiți, Iosif și Maria, mergând în drumul lor spre cetatea lui David pentru a-și plăti impozitele, conform decretului lui Cezar Augustus. Aici Iosif și Maria fuseseră aduși prin providența lui Dumnezeu; pentru că acesta era locul în care era prezis prin profeție că se va naște Isus. Ei căutau un loc de odihnă la han, însă s-au întors în curând pentru că nu era loc. Cei bogați și onorați fuseseră bine primiți, și își găsiseră recreere și spațiu, în timp ce acești călători oboșiți erau obligați să caute un refugiu într-o clădire rudimentară cu adăposturi pentru animale. Aici se naște Mântuitorul lumii.” - *Ibid.*, 17 decembrie 1872.

„Dacă oamenii L-ar fi primit, Hristos ar fi îndepărtat blestemul de deasupra națiunii iudaice. Însă invidia și gelozia i-au făcut neînduplecați. Ei au hotărât că nu îl vor primi pe Isus din Nazaret ca Mesia... Propriile lor pasiuni violente, necontrolate, le-au atras ruina. În furia lor oarbă, ei s-au distrus unii pe alții. Mândria lor rebelă, încăpățanată, le-a atras mânia cuceritorilor lor romani. Ierusalimul a fost distrus, templul a zăcut în ruine, iar locul pe care fusese acesta a fost arat ca și un câmp. Copiii lui Iuda au pierit prin cele mai oribile forme de moarte. Milioane au fost vânduți ca sclavi în țări păgâne.” - *Profeți și regi*, pag. 712, 713 (engl.) (rom. cap. *Casa lui Israel*).

„Vastul imperiu al Romei s-a sfârșit în bucați, iar din ruinele sale s-a ridicat o forță puternică, Biserica Romano-Catolică.” - *The Youth's Instructor*, 22 septembrie 1903.

5. ÎMPĂRĂȚIA DIVIZATĂ

- a. **Imperiul Roman a fost reprezentat de picioarele de fier. Din ce material erau tălpile? Daniel 2:41, 42.**

„Poziția noastră în chipul lui Nebucadnețar este reprezentată prin degetele picioarelor, într-o stare împărțită, și printr-un material sfărâmicios, care nu avea să stea unit. Profeția ne spune că marea zi a lui Dumnezeu este chiar asupra noastră. Se apropie cu grabă mare.” - *Mărturii*, vol. 1, p. 361.

- b. **Ce a fost profețit despre amestecul de fier și lut din tălpile și degetele picioarelor chipului? Daniel 2:43. Ce eveniment va avea loc pe vremea împărăției divizate? Daniel 2:44, 45; 7:18, 27; Psalmii 37:29.**

„Chipul arătat lui Nebucadnețar, în timp ce reprezenta deteriorarea puterii și slavei împărățiilor pământului, reprezintă în mod potrivit și deteriorarea religiei și moralității între popoarele acestor împărății. În măsura în care națiunile Îl uită pe Dumnezeu, în aceeași măsură ele slăbesc moral.” - *Manuscript Releases*, vol. 1, p. 50.

„[Mica 4:8.] Împărăția pierdută prin păcat a fost recâștigată de Hristos, iar cei salvați o vor deține împreună cu El.” - *The Spirit of Prophecy*, vol. 4, p. 489.

„Marele plan de mântuire are ca rezultat readucerea întregii lumi sub favoarea lui Dumnezeu. Tot ceea ce a fost pierdut prin păcat este restaurat. Nu doar omul, ci pământul este restabilit, pentru a fi locuința veșnică a celor ascultători. Timp de șase mii de ani Satan a luptat pentru a menține stăpânirea asupra lumii. Acum planul inițial al lui Dumnezeu în crearea acesteia s-a împlinit.” - *Patriarhi și profeți*, p. 342 (engl.) (rom. cap. *Vrăjmășia lui Satan contra legii lui Dumnezeu*).

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- Ce vești pe care le-a auzit mândrul Nebucadnețar l-au șocat probabil?**
- Ce putem învăța din felul în care a lucrat Dumnezeu în inima conducătorilor păgâni, cum erau Darius Medul și Cyrus al Persiei?**
- Ce avertisment trebuie să luăm din ridicarea și căderea diferitelor imperii?**
- Descrieți vaiul amar care a venit asupra celor care l-au respins pe Hristos.**
- Ce semnifică fierul amestecat cu lut - și cum se va încheia această eră?**